

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL X, NR. 103

martie 2008

"REVISTA APOSTOLUL. BIBLIOGRAFIE"

de Constantin TOMȘA

Editura Cetatea Doamnei, Piatra Neamț, 2008

Puțini sînt cei care îndrăznesc să se angajeze la întocmirea unei lucrări de felul celeia pe care ne-a dăruit-o, în aceste zile, profesorul Constantin Tomșa. Este un travaliu uriaș, care solicită timp și răbdare, și

face dovada unei temeinice cunoașteri a științei și tehnologiilor de informare, de unde și solida analiză și reprezentare a informației conținută în această incitantă lucrare pe care o socotesc de referință în literatura de specialitate.

Așa cum se și prezintă cititorului, studiul domnului Constantin Tomșa se adresează atât celor care vor să se slujească de el pentru a întocmi o monografie atotcuprinzătoare, exhaustivă a revistei, cât și celor care intenționează să dezvolte doar o anumită latură a activității acestei prestigioase publicații care a ocupat și ocupă un loc de seamă în viața învățămîntului neamțean. Ne oprim doar asupra primei serii, și vom remarca tematica, care vine în întîmpinarea interesului unor posibili exegeți: I. Învățămînt.

mai ales punerea în valoare a unor vaste cunoștințe în bibliologie, domeniu frecventat numai de specialiști încercați. Unul din întemeietorii acestei discipline, bibliologul Nicolae Georgescu-Tistu, afirma pe bună dreptate că cine purcede la o asemenea întreprindere trebuie să fie un om afirmat în multe domenii, altfel demersul său științific se menține la suprafața exigentelor și, în consecință, rezultatul muncii sale se relevă a fi unul de minimă utilitate, dacă nu chiar inutil (Orientări bibliologice, București, 1938). Or cartea domnului Tomșa ne confirmă un astfel de autor, temeinic introdus în discipline precum Istoria limbii, Istoria literaturii române și universale, Pedagogie, Istorie, Critică literară, Teorie literară, Istoria presei, Sociologie ș.a.m.d. Cu atât mai deosebit ne pare studiul domniei sale cu cât el pune în valoare nu o scriere de autor sau scrieri dintr-o anumită perioadă pe diferite teme și din varii domenii, teritoriu unde s-a acumulat o oarecare experiență, ci din zona mai puțin călcată de exegeți, cea a publicisticii.

Alegînd ca obiect de cercetare revista didactică și literară Apostolul, apărută la Piatra-Neamț în două serii: noiembrie 1934- decembrie 1943 și martie 1999- decembrie 2007 C.T. se oprește la numărul 100 inclusiv; autorul

Educație. II. Cultură, civilizație, viața spirituală. III. Literatură română. IV. Literatură universală. V. Artă. VI. Aniversări. Comemorări. Personalități. VII. Știință. VIII. Politice, economice, sociale, militare. IX. Miscelaneea. X. Iconografie. Sînt zece segmente, pe fiecare din ele putînd fi zidite alte construcții la fel de temeinice și de largă trebuință. Să ne oprim numai asupra unuia dintre segmente, la primul. Iată asupra căror subcapitole s-a oprit autorul cînd a abordat problemele învățămîntului și educației, în mod firesc esențiale în economia publicației: 1. Educație și instrucție. 2. Metodică. 3. Teformă școlară. Inspectii. 4. Școala și Biserica. 5. Orientare profesională. 6. Programe. Manuale. Examen. Excursii. 7. Învățători și profesori eroi. 8. Organizații. Asociații, Cercuri culturale și didactice. 9 Recenzii.

Nici că se putea o mai cuprinzătoare paletă tematică adunată într-un singur capitol. Cuprinzătoare și incitantă. Parcurgînd-o, realizăm cu ușurință ce mare cîștig constituie pentru un viitor exeget-pornind de la această lucrare-studierea, să zicem, a problemelor de metodică sau ale atitudinii școlii față de biserică în perioada în care a apărut publicația.

Constantin CUCU
(continuare în pag. 3)

DUPĂ MASACRUL ȘCOLII URMEAZĂ PACTUL PENTRU EDUCAȚIE

Un pact, orice pact, se încheie între două sau mai multe părți, tabere, țări aflate în război sau cel puțin într-o stare conflictuală.

Un pact pentru Educație? Între cine și cine se încheie? Cine cu cine a fost în conflict?

Au fost chemate toate partidele parlamentare, apoi și organizațiile neguvernamentale și chiar sindicatele pentru a semna acest Pact pentru Educație elaborat la insistențele Președintelui României.

Înseamnă că toți și toate cele chemate pentru semnarea pactului s-au aflat în conflict cu Educația, cu școala.

Ne-au trebuit 18 ani să ne dăm seama că sub ochii noștri a avut loc cel mai groaznic măcel al învățămîntului, al școlii și al educației, că nu se mai poate merge mai departe și că e nevoie măcar de un Pact pentru Educație.

Măcelul a fost încrîncenat. A început cu bombardamentul și distrugerea fundamentului: pedagogia, psihologia și didactica ce furnizau principiile întregului sistem educațional. S-a continuat apoi sistematic cu umilirea și distrugerea resurselor umane, elevi și cadre didactice. Unii au primit azil pentru muncă în străinătate, alții au părăsit cîmpul de luptă, școala și s-au refugiat în lagăre comerciale cu furnituri de război și materiale refolosibile sau campanii de presă și publicitare pen-

tru a facilita dezastrul total (presă, televiziune, radio, reclame și publicitate etc.)

Cei mai mici, elevii, au găsit condițiile cele mai prielnice pentru abandonul școlar, vagabondaj, ocupații și îndeletniciri dintre cele mai nocive (droguri, tutun, alcool, prostituție etc.)

Acesta este rezultatul războiului din învățămînt, din educație și din școală. Așa se explică fenomenologia necesității Pactului pentru Educație propus de cine altul, dacă nu, de primul om al țării, de dl. Președinte.

După ce sistematic am distrus conținutul întregului proces de învățămînt, l-am golit de adevăratele sensuri și valori profesionale și morale, nu avem nici măcar puterea de a recunoaște și atunci recurgem ca totdeauna la minciună. Ce altceva credeți că poate reprezenta acest Pact al Educației, dacă nu o minciună gogonată, o formă nouă, pompoasă pentru a masca din nou jalnică realitate din învățămîntul românesc?

Pactul pentru Educație, pentru noi cei care suferim cu adevărat vîzînd școala în ruină, înseamnă cu totul altceva.

Redați școlii, învățămîntului, statutul său adevărat, de făurire a fundamentului moral al unei națiuni pe bază de muncă, adevăr, valoare, cinste, demnitate și onoare.

Prof. Ștefan CORNEANU
Secretar executiv al SLLIC Neamț
(continuare în pag. 3)

PROFESORUL GHEORGHE AMAICEI ÎMPLINEȘTE 75 ANI

Dacă n-ar avea pletele ninse, nimeni, nici chiar cei mai invidioși, nu i-ar da 75 de ani. Bădia Ghiță se ține bine, se ține tare. E plămădit din esențele tari ale munților din zona Neamțului, de pe Valea Cracăului.

Calcă și acum sigur și drept, pasul mare și iute, mereu se grăbește, nu-i ajunge timpul, de altfel una din vorbele lui de îndemn la lecție sau la treabă l-a consacrat: "Hai, măi, mai repede!"

Cine e bădia Ghiță? Nimeni altul decît profesorul Gheorghe Amaicei, președinte în exercițiu al Asociației Învățătorilor din județul Neamț. Demn urmaș al plăieșilor lui Ștefan cel Mare, nu se dă bătut, stă neclintit în fața vremurilor și apără datina, locul și casa. Pe 28 martie 2008 împlinește 75 de ani. Să ne trăiești întru mulți ani, bădie Ghiță, cu sănătate și cu aceeași dragoste și putere de muncă!

Cu dragoste și respect, un fost elev al d-voastră
prof. Ștefan CORNEANU

AI NOȘTRI TINERI

Puștani de azi sînt teribili. Și cei de la gimnaziu și cei de la liceu. Aproape toți sînt frumoși, nonconformiști, plini de fițe, repeziți. Grăbiți nevoie mare să crească. Să ajungă "cineva". Să plece în necunoscut. Citește: în Vestul opulent și civilizată. Că civilizația începe de la Viena încolo. Plaiurile mioritice put. Ce nu-mi place la ei? Obrăznicia și impertinența crasă. Faptul că nu țin la viață și se bagă în belele: droguri, valută falsă, jocuri de noroc. Atenție, unii. Nu-i pot suferi mai ales pe gregarii cartierelor rău famate. Ai ce vorbesc la mișto și se dau rotunzi. Se adună seara la intrare în bloc cu țigara în colțul gurii. Scurpă printre dinți, spun bancuri porcoase, rîd homeric, agresează trecătorii întîrziți. Distrug cabinetele telefonice, joacă fotbal cu coșurile de gunoi, pictează pereți cu spray. Să nu uităm că lipsa de bun simț dintotdeauna a născut monștri. Viața lor e țândări. "Varză", cum recunosc singuri. Sînt furioși și frustrați de felul cum evoluează societatea românească. Au sentimentul paranoic că nu vor ieși niciodată la liman. Că școala nu le garantează nimic. Absolut nimic.

Cum s-a ajuns aici? După Revoluție, în problema tineretului studios s-a "slăbit frîul" de teama democrației instaurate. Destui elevi au început să vină la școală pe sărite. Cînd veneau erau dărîmați de internet și de viața de noapte. Unii adormeau în timpul orelor de curs. Părinții disponibilizați sînt plecați la căpșuni, iar bunicii cu care au rămas nu au nici o trecere în fața lor. Știu ce veți spune. Și înainte de '89 existau huligani. Just, tovarășilor! Numai că, huligani de atunci erau luați de guler, tunși zero și trimiși la munca de jos. Astăzi, absentismul și abandonul școlar sînt privite ca niște boli ușoare, care vor dispărea odată cu venirea anotimpului cald. Gîndirea păguboasă, dom' le! Mai ales pentru viitorul luminos al țării. Ultimul zvon de pe frontul Educației? Ministrul Adomniței candidatează la primăria Iașului. Nu vă panicați. Sistemul educațional va supraviețui. Așa s-a întîmplat și după Hîrdău, Magda, Andronescu, Miclea, Athanasiu. Deocamdată nimeni nu mai face nimic pentru că vin alegerile! Și trebuie să iasă „ai noștri”, adică, ăia vechi și antici.

Dumitru RUSU

DREPTURILE DASCĂLILOR- PRIORITATE SINDICALĂ

Sindicatul Învățămîntului nemțean reprezintă interesele a peste 4000 de angajați din toate unitățile preuniversitare ale județului. În calitate de membru în Biroul Județean al Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt apreciez că principala caracteristică a liderilor sindicali este funcționalitatea, avînd ca temei o bună structurare a organismelor de lucru, dar și seriozitatea și perseverența cu care liderii de sindicat și membrii noștri se implică. Ședințele lunare, pe zone, de informare și pregătire a liderilor de sindicat și sesiunile semestriale de pregătire în cadrul Colegiului Liderilor, conjugîndu-și eforturile pentru confirmarea și atingeria obiectivelor propuse în strategia sindicală, s-au soldat de fiecare dată cu rezultatele pe care d-voastră le cunoașteți.

În plan județean, munca liderilor a fost preocuparea permanentă pentru apărarea intereselor de grup sau individuale ale membrilor de sindicat: probleme de mișcare a personalului didactic, încadrare și salarizare, plata cheltuielilor cu naveta, acordarea salariilor și a gradărilor de merit, abuzuri în exercitarea atribuțiilor de director etc.

Menționăm, de asemenea, relația cu ISJ Neamț, o relație care tinde spre normalitate în rezolvarea problemelor care se impuneau a fi soluționate printr-o colaborare nu doar la nivelul comisiilor paritare.

La nivelul instituțiilor școlare, un fapt lăudabil este că împreună cu liderii din teritoriu s-a reușit convingerea directorilor că, fără sindicat, drepturile cadrelor didactice n-ar fi putut să fie respectate în totalitate, așa că n-ar fi rău ca directorii să fie și cei dintîi membri de sindicat.

S-ar părea că, uneori, cadrele didactice nu pot beneficia efectiv de drepturile lor legale decît în condițiile existenței unei sentințe judecătorești definitive care să consfințească obligația de a se aplica legea de către cei mandatați s-o facă. Iar Sindicatul Lucrătorilor din Neamț consideră o datorie de onoare să facă tot ce este legal posibil pentru a sluji interesele membrilor de sindicat.

Prioritatea acțiunilor sindicale cred că trebuie să rămînă apărarea drepturilor tuturor celor care fac parte din sistemul de învățămînt, dar mai ales crearea condițiilor motivante pentru noile generații de cadre didactice, în vederea asigurării unui demers didactic de calitate. Cred că raportul dintre obligații și drepturi trebuie să rămînă întotdeauna direct proporțional pentru ca starea de fapt să se înscrie pe un făgaș cît mai apropiat de normalitate.

Valerian PERCĂ
membru în Biroul Județean al Sindicatului Învățămînt

PROFESIONIȘTII EDUCAȚIEI

Continuăm seria profesioniștilor educației. În acest număr, am poposit la Liceul "Vasile Sav"-Roman și am stat de vorbă cu doamna director Adriana Drăghici.

- Care este părerea dumneavoastră despre învățămîntul românesc în general?

Adriana DRĂGHICI: - Cred că nu exprim doar părerea mea dacă spun că învățămîntul românesc suferă încă de pe urma nenumăratelor transformări la care a fost supus, a încercărilor mai mult sau mai puțin reușite de a-l face competitiv cu sistemele de învățămînt europene consacrate. Cred că suferința derivă din faptul că ani la rînd s-au aplicat strategii diverse, importate din țări cu tradiție în educație, fără a face mai întîi un studiu riguros a ceea ce se poate adapta în școala românească. Au fost prea mulți ani de încercări haotice în urma cărora cel mai tare au avut de suferit chiar beneficiarii cei mai importanți ai educației: elevii.

- În ultima vreme, Grupul Școlar "Vasile Sav" a fost implicat în mai multe proiecte europene. Cum vedeți d-voastră școala românească în context european?

A.D.: - Este adevărat că școala noastră se poate mîndri cu implicarea în multe proiecte europene de diverse tipuri. Debutul s-a făcut cu un proiect Leonardo în care am colaborat cu un liceu din Paris. Un grup de 14 elevi, însoțiți de 3 profesori, a fost oaspețele nostru timp de două săptămîni. În această perioadă, elevii francezi au făcut practică la societatea "UMARO SA" din Roman iar la sfîrșit au primit un atestat de calificare. Din păcate, lipsa susținerii financiare a împiedicat partea română să beneficieze de reciprocitate în acest program și nu a efectuat deplasarea în Franța. Au continuat proiecte de real succes: "Medii de viață europene- diferențe care ne apropie", condus de d-na prof. Adriana Petrovici și realizat în colaborare cu licee din Belgia, Spania, Franța și Bulgaria, proiectul lingvistic "Mitur, legende și basme-mijloace de îmbogățire a limbajului tinerilor și de cunoaștere a celuilalt" condus de d-ra Carmen Lozonschi și realizat împreună cu un liceu din Cehia și sîntem asociați în cadrul proiectului de rețea de unități școlare "Umanismul european în lume", inițiat de un liceu din Italia. Ca o recunoaștere a calității muncii în astfel de activități, proiectul lingvistic a fost clasat în primele 30 la nivel mondial în Elearning

Awards și a fost premiat în cadrul European Language Label ca numărîndu-se printre primele 8 la nivel național. În acest an școlar am început un nou proiect multilateral "Pămînt. teren, teritoriu, orașul meu, satul meu, peisajele noastre și sateliții cu care le observăm. Modul consacrat teledetecției satelitare" pe care îl conduc eu și în care colaborăm cu licee din Belgia, Spania, Portugalia, Franța, Polonia, Turcia, Bulgaria și Cehia.

Consider că aceste proiecte europene sînt bine venite în peisajul învățămîntului românesc deoarece ne permit să luăm contact direct cu alte sisteme de învățămînt și să ne însușim ce este bun în ele.

- Sînteți managerul unei instituții de prestigiu din municipiul Roman. Cu ce

probleme se confruntă în ziua de azi un manager de școală?

A.D.: - Este o realitate că Grupul Școlar "Vasile Sav" este foarte bine cotate în Roman și nu numai. Dovadă stau numărul mare de elevi care optează pentru a veni în școala noastră an de an dar și aprecierile făcute de absolvenții noștri și de către părinți. Problemele de care se lovește un manager de școală sînt cu atît mai mari cu cît nivelul așteptărilor de la acea școală este mai ridicat. Ne dorim să oferim cît mai mult elevilor noștri și profesorilor dar ne lovim de problema lipsei de fonduri. De aceea, sîntem mereu preocupați pentru a găsi noi posibilități de finanțare. Din fericire, începînd din anul 2006, MECT a reușit să atragă atenția asupra necesităților școlii românești și în acest context, am primit fonduri masive pentru dotarea cabinetelor, a bibliotecilor, a sălilor de sport dar și pentru dotări cu calculatoare atît de necesare unui învățămînt de calitate.

A.D.: - De cine este sprijinit un manager de școală?

- Managerul școlii beneficiază de sprijinul ISJ în primul rînd pentru că acolo se

adresează atunci cînd are o problemă, iar noi am fost ajutați de cele mai multe ori cînd am cerut acest lucru. Dacă este o problemă materială apelăm la oficialitățile locale și în măsura solicitării făcute și a posibilităților, primim de asemenea sprijin. Colaborăm strîns cu Poliția în rezolvarea unor situații disciplinare. Un sprijin pe care ni-l dorim din ce în ce mai consistent este acela din partea familiilor elevilor noștri. În acest sens facem deja demersurile necesare obținerii responsabilității juridice a Comitetului de Părinți și prin acesta să implicăm tot mai mult familia în activitatea școlii.

Cred însă că cel mai important sprijin pentru un manager vine din partea colectivului cu care lucrează iar eu pot spune că mă bazez pe niște oameni minunați care muncesc extrem de responsabil și care știu că formăm cu toții o echipă care are ca principal țel ca școala să meargă foarte bine.

- Pe lîngă dificultăți știm că există și satisfacțiile meseriei de dascăl. Care sînt realizările dumneavoastră pe plan managerial?

A.D.: - Experiența mea ca manager este redusă ca durată, dar mă bucur că în acest scurt timp am reușit ca școala să aibă rezultate remarcabile atît la concursurile școlare și examene cît și să se afirme în activități extrașcolare. Pot să mă refer aici la proaspetele rezultate ale olimpiadei județene la disciplinele tehnice, la care elevii noștri au ocupat primele locuri la toate disciplinele la care au participat, la olimpiada de chimie sau concursul de poezie, iar olimpiadele nu s-au terminat încă.

La fel de bine ne putem referi la campaniile umanitare în care este implicată școala noastră an de an.

Școala are un aspect modern prin finalizarea înlocuirii tîmplăriei cu termopan iar realizările muncii noastre sînt puse în valoare în fiecare colț al școlii prin sistemul de afișaj și prin miniexpozițiile pe care le-am organizat pe holurile instituției.

O realizare cu care mă mîndresc este primul pas pe care l-am făcut pentru asigurarea securității elevilor și chiar a școlii prin instalarea unui sistem de camere de supraveghere care lucrează non stop.

Sînt multe alte realizări dar mai important este că am reușit ca împreună cu colegii mei să facem ca prestigiul școlii să răzbată chiar și în afara județului, iar acesta să fie purtat în primul rînd de elevii formați în această instituție.

**A consemnat
Valerian PERCĂ**

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Editura „Cetatea Doamnei” din Piatra-Neamț (director ing. Viorel Nicolau) și-a propus, în ultimul timp, și a reușit să-i surprindă de mai multe ori pe iubitorii de carte cu apariții editoriale dintre cele mai diverse, acoperînd o gamă foarte largă de preferințe, de la cărți ce conțin legende culese de autori locali, la monografii și pagini de istorie referitoare la ținutul Neamț, pînă la albume, calendare ilustrate cu opere de artă și chiar literatură de bună calitate (proză, poezie, dramaturgie), critică și istorie literară, semnatarii acestora fiind, în marea lor majoritate, nume decum cunoscute în peisajul cultural nemțean și nu numai.

Pe această coordonată constant-exigentă se înscrie și un volum masiv (peste 400 de pagini), publicat recent în colecția „Historia” a acestei edituri, semnat de colonelul (r) Octavian Mancu și intitulat „MONUMENTE ȘI ÎNSEMNE MEMORIALE DIN JUDEȚUL NEAMȚ”.

Alături de emblema Editurii „Cetatea

Octavian MANCU: „MONUMENTE ȘI ÎNSEMNE MEMORIALE DIN JUDEȚUL NEAMȚ”

(Editura „Cetatea Doamnei”, 2007)

Doamnei”, cititorul descoperă pe copertă și prestigioasa emblemă a Asociației Naționale „Cultur Eroilor” din România, sub egida Filialei Neamț a acesteia și cu sprijinul Consiliului Județean Neamț publicîndu-se acest volum.

Cartea, în concepția autorului (v. „Cuvîntul înainte”) și a prefațatorului, preotul dr. Florin-Aurel Țuscanu, protopop de Roman (v. prefața „Dreptul la neuitare - cinstire eroilor neamului”), se vrea și chiar este „un omagiu adus tuturor eroilor nemțeni și romașcani, care au primit jertfa supremă pentru credință și neam, înveșnicindu-și astfel numele”.

După cîteva texte așezate în primele pagini - „Jertfe de sine pentru cauze înalte și drepte”, „Evocarea și omagierea la români”, „Monumente și însemne memoriale dedicate eroilor României” și „Județul Neamț, meleag de jertfă și vic-

torii” - cititorul are posibilitatea să descopere, în aproximativ trei sute cincizeci de pagini, o prezentare succintă, dar la obiect, a tuturor monumentelor și însemnelor memoriale aflate în municipiile, orașele, comunele și satele din județul Neamț.

Fiecare monument, fiecare însemn memorial este prezentat în această carte prin intermediul unui text în care se precizează locul, data amplasării, se face descrierea elementelor arhitecturale, monumentale și, desigur, nu lipsește fotografia (alb-negru) a fiecărui monument sau însemn respectiv și nici lista eroilor în memoria cărora s-a ridicat, a fost făcut.

În final, autorul a considerat necesară includerea cîtorva texte menite să aducă alte lămuriri în legătură cu afirmațiile făcute, să satisfacă unele curi-

ozități ale eventualului cititor și, nu în ultimul rînd, să mai aducă un omagiu cîtorva dintre eroii nemțeni căzuți în Războiul pentru Independență, în Primul și Al Doilea Război Mondial sau în Revoluția din Decembrie 1989.

Deosebit din punct de vedere documentar și al realizării artistice este albumul foto color (cincizeci de pagini), în care cei ce vor avea în mină această carte vor descoperi imagini ale monumentelor și însemnelor memoriale din județul Neamț prezentate pe unități administrativ-teritoriale - oraș și comună.

Pentru cei care nu-l cunosc pe autor, le recomandăm să citească o fișă biografică așezată, cu discreție, pe ultima pagină de text a cărții, precum și nota liminară (pe coperta a IV-a) semnată de editorul cărții, ing. Viorel Nicolau.

În întregul ei, lăsînd la o parte unele observații ce am avea de făcut, cartea aceasta este o contribuție la neuitare, la eternizarea neamului, cum spune Nicolae Iorga, citat de autor pe prima pagină a cărții: „Neamul devine etern prin cultul eroilor”.

Ioan CIURDEA

La mulți ani, bădie Ghiță!

Gheorghe Amaicei, învățătorul care n-a profesat niciodată meseria pentru care s-a pregătit, deoarece a devenit profesor de matematică, a văzut lumina zilei în ziua de 28 a lui Mărțișor în anul 1933, într-o familie de țărani și gospodari de pe Valea Cracăului. Ștefan, tatăl și Ileana, mama erau din partea locului, iar rădăcinile familiei se pierd într-un fum de legendă ce ocrotește ca un spirit protector întregul ținut al Neamțului.

Despre Ghiță din anii copilăriei, cum îi spuneau prietenii, unul dintre ei, C.I. Răvaru, coleg de la Școala Normală "Gheorghe Asachi" notează într-o carte de însemnări cu ocazia împlinirii de 40 de ani de la absolvire: "Ghiță, leit bătrînul Ștefan, înalt, ciolanos, curg hainele de pe el de slab, peste tot. De ajunge acasă, caută cheia deasupra ușii, deschide, îmbucă ceva ce găsește, că nu-i pretențios, și pe fugă la deal. Începe furca în căpiță și ridică jumătate din ea de simte cum se umflă venele gîtului. Dar e încăpăținat, e ca un berbec, că, nu degeaba e născut în zodia cornoratalui, tîrîie finul la stog și dintr-o opintea, să-i plesnească cordul, îl așează la locul lui..."

"Sau la corhănit. Mînuie toporul Ghiță de parcă nu ar fi făcut nimic altceva toată viața".

Se pare că de mic a crescut în spiritul muncii, pentru care are și acum o prețuire deosebită. S-a înghemat la fel ca toți fiii de țaran la tăiat lemne, cărat apă, adăpat animale, arat, prășit, cosit și adunat fîn și la toate celelalte munci și îndeletniciri cunoscute în gospodării.

Clipele de odihnă și le petrecea în apa limpede a Cracăului, la umbra deasă a brazilor falnici ce se prăvăleau pînă în ogrăzile oamenilor sau, din cînd în cînd, duminica sau alte sărbători de peste an, în mirosul proaspăt de tîmîie împrăștiat din cădelnițele preoților întru iertarea păcatelor de toate zilele.

Școala primară o urmează în satul natal și cartea i-a fost sigur, dragă, căci, după terminare, părinții s-au hotărît să-și trimită odrasla la școala de învățători la oras.

Așa a ajuns Gheorghe Amaicei elev la cursurile Școlii Normale de Băieți "Gheorghe Asachi" din Piatra Neamț.

Același coleg consemnează în însemnările aniversare despre părinții săi: "Și mai erau mindri soții Amaicei din Cracăul Negru, dar numai în sufletul lor, ca să nu-l minie pe Domnul, de mintea încăpătoare a urmașilor direcți. Cîți din sat, ce din sat? din împrejurimi, mai aveau patru copii pe la școli..."

Și uite așa, an după an, mai cu opin-teli, mai cu bucurii, Gheorghe Amaicei

devine în 1953 învățător. Pe băncile Școlii Normale citiva dascăli de seamă, dar sigur printre ei, profesorul Capșa de matematică i-a insuflat dragostea pentru "cea mai relativă știință dintre toate, matematica, așa se explică prezența tînrului învățător, în toamna aceluiași an, la cursurile Facultății de Matematică-Fizică a Universității "Al. I. Cuza" din Iași.

Tot ca elev al Școlii Normale, a deprins Ghiță și gustul prafului de pușcă, vînătoare, probabil o îndeletnicire nobilă a profesorilor săi care-i luau și pe ei în escapadele vînătoarești, ca gonaci. Și cine știe mai cite îndeletniciri, mai cumînți sau mai puțin binecuvîntate, a mai deprins Ghiță pe atunci, căci mai tîrziu și-a adus aminte de ele și le-a încercat din cînd în cînd, în împrejurări proprii.

La universitate a avut ca profesori nume de notorietate în matematică, precum Octav Mayer, Gheorghe Gheorghiev, Ion Creangă, Olga Costinescu, Nicolae Negoescu, care l-au stimulat și l-au determinat să muncească, mai de voie, mai de nevoie, devenind un demn urmaș al acelor predecesori.

Și începe cariera didactică în toamna anului 1957, ca profesor de matematică la Liceul Bicaz (pe atunci Școala medie mixtă Bicaz) condusă mai întîi de Mihai Lupușoru și apoi de Virgil Radulian, personalitate a pedagogiei românești din acea perioadă.

Ca elev al acestui liceu, pe acea vreme, mi-l amintesc pe profesorul Gheorghe Amaicei mai puțin ca pe "un profesor de matematică" care împrăștie groază în jur și vămuieste cu post și învățare zilele cele mai frumoase ale vacanțelor de vară a elevilor și mai mult, ca pe un profesor tînr, foarte apropiat de noi, elevii. Participa cu noi la seratele literare sau de matematică, organizînd împreună cu noi cursuri distractive pe teme de literatură, matematică, fizică etc. Mergea cu noi în excursii, dar mai ales în drumeții pe Ceahlău. Ne-a organizat și afiliat cu două echipe de Orientare turistică și vămărturisesc cu sinceritate că tare mi-au plăcut și tare mai erau frumoase acele evadări în natură.

S-a transferat apoi în orașul Piatra Neamț, ca profesor la Școala nr. 3, pe atunci școală pilot și a desfășurat o activitate rodnică dînd generații de elevi bine pregătiți dintre care nu puțini au îmbrățișat chiar studiul matematicii sau al fizicii.

Activitatea didactică i-a fost încununată de satisfacții și succese profesionale; grade didactice (II și I), titlul de Profesor evidențiat, președinte al Comisiei Județene pentru organizarea Olimpiadelor Școlare. A condus cercul de matematică al elevilor din școală, a colaborat la revista de matematică și a avut an de an elevi rezolvitori de prob-

leme, a obținut multe premii și mențiuni la concursurile școlare județene și naționale. A organizat și condus taberele de matematică din timpul vacanțelor de vară, la Ceahlău și Borca în perioada 1969-1990.

A lucrat ca metodist la Casa Corpului Didactic, a susținut și condus lecții și activități de perfecționare, a fost colaborator al revistelor Gazeta de matematică, Preocupări didactice, Cărți matematice etc.

S-a ținut ceva mai la distanță de preocupările politice, în schimb l-au atras vînătoare și mai ales drumețiile pe munte intrînd în tinerete într-un cerc select de iubitori ai muntelui, la Bicaz (Geo Dumitrescu, Veronica Porumbacu, Victor Vintu, Toto Chipser, Horia Toma, Mihai Davidoglu, Mioara Cremene etc.) iar mai tîrziu, la Piatra Neamț, alături de dr. Gh. Iacomi înființează în anul 1980 asociația "Prietenii Ceahlăului".

Evenimentele din decembrie '89 nu l-au găsit nepregătit sau cu mîniile în buzunar pe profesorul Gheorghe Amaicei. Învățător la bază, împreună cu alți mari învățători Șerban, Cuciuc ș.a., din primele zile de după revoluție, cînd încă "întunericul" nu se despărțise de lumină, au purces la treabă. Au căutat prin arhive, au adunat acte și au întocmit dosare. Și cu multă răbdare, muncă și ținacitate au reînviat Asociația Învățătorilor din județul Neamț și odată cu ea și prin ea au redobîndit cele două imobile ale dascălilor din str. Petru Rareș-Casa Corpului Didactic și str. Mihail Sadoveanu- sediul actual al Asociației Învățătorilor din Neamț.

S-a reorganizat Asociația, s-au reales Consiliul director și noul președinte, nimeni altul decît învățătorul-profesorul de matematică Gheorghe Amaicei.

În momentul de față, sediul Asociației este total renovat, organizat, preluînd o serie din obiectivele dinainte de Război și deschizînd perspective noi de dezvoltare.

Împreună cu SLLIC Neamț s-a organizat și reeditat, lunar revista cadrelor didactice, Apostolul, începînd cu martie 1999, încît odată cu aniversarea a 75 de ani ai președintelui, revista Apostolul aniversază nouă ani de la reparație.

La ceas aniversar, urăm profesorului Gheorghe Amaicei ani mulți și sănătate multă, urăm președintelui Amaicei succese tot mai însemnate în activitatea Asociației Învățătorilor și revistei Apostolul din al cărui colectiv de Administrație face parte, viață bună și succes deplin în noul sediu din str. Sadoveanu.

**La mulți ani profesore!
La mulți ani Apostolul!
La mulți ani Asociației!**

Admiterea 2008

Ministrul Educației, Cercetării și Tineretului, Cristian Adomniței, a aprobat criteriile generale de desfășurare a admiterii în învățămîntul universitar 2008. Ca și pînă acum, fiecare unitate, fie de stat, fie particulară, își va organiza admiterea după propriile metodologii, cu respectarea legislației în vigoare.

Admiterea se poate organiza prin concurs într-una sau două sesiuni, înainte de începerea anului universitar. Perioadele celor două sesiuni, formele și probele de concurs se stabilesc de fiecare instituție de învățămînt superior și se fac publice cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului universitar, prin afișare la sediul instituțiilor și prin publicare pe site-ul propriu. În cazul în care admiterea la studii universitare de licență se organizează prin examene la anumite discipline, acestea pot fi susținute în limba română sau în limbile minorităților naționale în care acestea au fost studiate în liceu. Pentru studiile universitare organizate într-o limbă de largă circulație internațională, admiterea va conține obligatoriu o probă de competență lingvistică.

Pot candida la admiterea în ciclul de studii universitare de licență, absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu aceasta. În ciclul de studii universitare de masterat pot fi admisi absolvenții cu diplomă de licență ai ciclului de studii universitare de licență și absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă a studiilor universitare de lungă durată. Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținînd Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene se pot prezenta la admiterea în toate ciclurile de studii universitare, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare. Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la buget o singură dată, pentru fiecare din cele 3 cicluri de studii universitare.

Candidații care au obținut în perioada studiilor liceale distincții (premiile I, II, III, mențiuni, premii speciale) la olimpiadele școlare internaționale recunoscute de MECT, beneficiază de dreptul de a fi admisi și de a urma, pe locuri finanțate de la buget, cursurile a

doă specializări. În conformitate cu legislația în vigoare, universitățile pot stipula în metodologiile proprii și alte condiții specifice pentru această categorie de candidați.

Elevii care au promovat examenul de bacalaureat în sesiunea iunie-iulie sau august-septembrie 2008 pot prezenta la înscriere, pentru sesiunea imediat următoare examenului de bacalaureat în anul 2008, în locul diplomei, adeverința eliberată de liceu, în care se menționează media generală de la bacalaureat și mediile obținute în anii de liceu. În vederea înmatriculării, candidații admisi pe locurile finanțate de la buget au obligația să depună pînă la data stabilită prin metodologia de admitere, diploma de bacalaureat în original la secretariatul facultății. Neprezentarea documentului în original, din vina exclusivă a candidatului admis, în termenul stabilit prin metodologia de admitere, atrage neînmatricularea în universitatea respectivă. Instituțiile de învățămînt superior au obligația să restituie în cel mult 48 de ore de la depunerea cererii și fără condiționarea achitării unor taxe, dosarele candidaților respinși sau ale celor care renunță la locul obținut.

În schimb, universitățile pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumul aprobat de senatele universitare, însă pot decide și scutirea de plată sau reduceri. Copiii personalului didactic sînt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățămîntul superior, o singură dată în cadrul unei instituții de învățămînt superior.

Media minimă de admitere la studii universitare de licență trebuie să fie minim 5 (cinci) sau minim un număr de puncte echivalent cu această notă. Mediile generale/punctajele generale obținute de candidați la admitere sînt valabile pentru stabilirea ordinii de clasificare numai la instituția la care aceștia au candidat, în conformitate cu procedurile proprii de admitere. Rezolvarea contestațiilor este de competența instituțiilor de învățămînt superior și se desfășoară potrivit reglementărilor interne. Decizia comisiei de contestații este definitivă, se precizează într-un comunicat de presă al Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului. (M.D.)

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

"REVISTA APOSTOLUL. BIBLIOGRAFIE"

(urmăre din pag. 1)

M-am referit nu întîmplător la aceste două, întrucît ele s-au dovedit de actualitate și atunci ca și acum cînd învățămîntul este supus unor mari prefaceri, din păcate multe doar începute și pierdute pe drum. Pornind doar de la aceste câteva segmente ale lucrării, putem să constatăm ce izvor de idei sînt ele pentru posibile lucrări de grad sau de absolvire a facultăților, al unor teme acum rătăcite prin tenebrele unor formulări anoste, pretins savante dar nimănui folositoare. În același mod poate fi apreciat și partea a doua a lucrării asupra căreia mă voi opri mai pe larg cu un alt prilej.

Evident, studiul domnului profesor Tomșa nu se adresează publicului larg, este "o carte de consultat nu de citit" cum afirmă pe bună dreptate dl. Mircea Zaharia în Precuvîntare. Dar celor cărora le este destinată cadrelor didactice din învățămîntul de toate gradele- nu trebuie să le lipsească din bibliotecă, ea constituindu-se în permanentă într-o invitație la necesara și folositoare cunoaștere a unor contribuții ale oamenilor catredrei, de pe aceste locuri. Trecînd doar cu privirea peste numele colaboratorilor evidențiați de partea a

doua a lucrării, avem o imagine completă a valorilor de care dispune județul nostru, nume grele ale căror contribuții la redactarea fiecărui număr a fost și rămîne de maximă importanță. Ele nu sînt cu nimic mai prejos decît cele ale înaintașilor, slujitori ai catedrei care merită deplina recunoaștere și cinstită.

Editura Cetatea Doamnei și-a confirmat din nou valoarea și locul în activitatea editorială din județ. Faptul că această carte apare într-o colecție intitulată "Profil" ne întărește convingerea că în viitor vom fi părtași și la alte asemenea frumoase daruri, "profiluri" intelectuale cărora le simțim lipsa.

DUPĂ MASACRUL ȘCOLII URMEAZĂ PACTUL PENTRU EDUCAȚIE

(urmăre din pag. 1)

Faceți din nou din școală ceea ce era școala, un adevărat lăcaș de meditație, sfințenie, muncă și învățătură. Școala, perioada școlarității pentru copii și tineri trebuie bine definită, bine statuată, cu unele privațiuni și restricții care să-i confere cu adevărat rolul de modelator al unor tare de caracter, care să le asigure cu adevărat tinerilor șanse egale de integrare în viață pe bază de muncă, de cinste și mai ales de valoare, nu pe bani, relații, corupție și minciună. Asigurați educatoarelor, învățătorilor și profesorilor salarii și condiții de muncă și viață cel puțin egale cu ale celorlalte categorii de bugetari cu aceleași studii și pregătire, căci răspunderea noastră e mult mai mare pentru valoarea urmașilor.

Unde se regăsesc aceste deziderate în Pactul pentru Educație?! Să terminăm cu vorbele și cu minciunile, mai ales în campaniile electorale. La muncă fraților! Toți la muncă și la carte! Acesta este sensul adevărat al Pactului pentru Educație: învățați și munciiți, munciiți și învățați, altă cale nu există.

INSPECTORATUL ȘCOLAR INFORMEAZĂ

Mișcarea de personal

Inspectorul școlar general, Mihai Lăcătușu, a oferit mai multe informații privind activitatea de mișcare de personal: "Întreaga mișcare a personalului didactic este publică. În perioada iulie - septembrie, toate întâlnirile au fost publice. Și în acest an sîntem în graficul stabilit prin ordinul ministrului nr. 2572. În acest grafic, ne aflăm în stadiul în care la unităților de învățămînt se face încadrarea și asigurarea continuității cadrelor didactice, prin respectarea metodologiei 2573 care privește modul în care se încadrează persoanele. Am realizat, împreună cu membrii Consiliului de Administrație și cu Comisia de Mobilitate (al cărei președinte este domnul Grigoruță Oniciuc), întregirile din două unități într-una singură, astfel încît să oferim tuturor unităților de învățămînt posibilitatea de a avea personal didactic și didactic ajutător, pentru a putea ca unitatea să poată conlucra cu o persoană, fără ca aceasta să fie în două sau mai multe unități. Bineînțeles, nu toate situațiile s-au putut rezolva, pentru că metodologia ne obligă să respectăm niște elemente privind continuitatea, specialitatea, gradul didactic al fiecărei persoane. De asemenea, în metodologiile respective - care au fost discutate atît la întâlnirile cu directorii, cît și la cele ale directorilor cu reprezentanții Consiliilor Profesionale - s-au analizat următoarele etape privind mișcarea cadrelor didactice, respectiv retransferirile, restrîngerile de activitate, detașările în interesul învățămîntului sau la cerere, precum și concursurile pentru ocuparea posturilor didactice. Menționez că aceste metodologii sînt publice. Ne pare foarte rău că unii colegi de-ai noștri vin frecvent cu solicitări în afara celor prevăzute de metodologie, noi fiind puși în situația de presiune din partea dumealor ca să o luăm mai pe lîngă metodologie. Am explicat tuturor că obligația noastră principală este să respectăm actele normative în vigoare".

Gradații de merit

Gradațiile de merit sînt specificate prin ordinul ministrului, nr. 2575, valabil din 9 noiembrie 2007. Colegii noștri din sistem au solicitat, în cadrul Colegiului profesoral, gradațiile de merit. Acest consiliu a realizat o apreciere a activității desfășurate de cadrul didactic. Pentru fiecare disciplină au existat fișe specifice care au fost concepute de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului. Excepția a reprezentat-o personalul didactic auxiliar, la care s-a făcut o fișă unică. Împreună cu membrii Consiliului de Administrație și ai Comisiei Paritare - din care fac parte și reprezentanții sindicatului, s-a stabilit o grilă de evaluare pentru personalul didactic auxiliar. După întocmirea dosarului, directorul unității de învățămînt a avut obligația să realizeze propria apreciere și să depună dosarul solicitantului la Inspectoratul Școlar. În conformitate cu metodologia, reprezentanții Consiliului Consultativ al fiecărei discipline s-au întîlnit cu observatorii federației sindicale și au analizat punctajele obținute. Gradațiile de merit s-au dat în funcție de ierarhia finală.

Pe data de 13 s-au afișat aceste gradații, dîndu-se posibilitatea ca aceia care nu au obținut gradații de merit să depună contestații. Acestea au fost analizate pînă pe data de 21 martie, astfel încît pe 24 martie să se dea verdictul final.

Toate activitățile desfășurate de Consiliile Consultative, dar și cele privind comisia desemnată pentru a analiza oferirea gradatiilor de merit au fost corespunzătoare discuțiilor purtate cu reprezentanții sindicatului din cele două discuții pe care le-am

avut în comisiile paritare. La nivelul Inspectoratului Școlar, în conformitate cu metodologia în vigoare, se acordă gradații pînă la 16% din personalul didactic și cel didactic ajutător. În consecință, pentru anul în curs s-a stabilit că sînt 319 gradații de merit care au putut fi acordate. Această cifră este în așa fel procesată ca să asigurăm pentru fiecare din cei 4 ani, în care se acordă gradații de merit, procentele să fie echivalente, să nu favorizăm un an față de altul", a precizat Mihai Lăcătușu.

Concursuri pentru directori

În perioada următoare vor fi organizate concursuri pentru posturile de director, acolo unde mandatul cadrelor didactice care au ocupat aceste posturi a expirat. În județul Neamț numărul școlilor aflate în această situație este destul de mare. Conducerea Inspectoratului Școlar a subliniat că, în prima fază, vor fi date concursurile doar de directori, adjuncții urmînd a se înscrie la examen doar în momentul în care este un director prim pe funcție: "În cadrul județului nostru sînt 157 de unități cu personalitate juridică. La o serie dintre acestea se va organiza concursul pentru postul de director. Metodologia se poate găsi și pe site-ul Inspectoratului Școlar, pentru a putea fi utilizată de toți cei interesați. Alături de metodologie se regăsesc și condițiile necesare pentru cei care doresc să ocupe funcția de director. S-au prezentat și conținutul dosarului de încredere, metodologia, dar s-a stabilit și partea de bibliografie minimă pe care fiecare dintre colegii trebuie să o dețină. Astfel, fiecare dintre colegii care doresc să se înscrie la concurs are posibilitatea să se pregătească. Perioada de înscriere s-a încheiat pe 17 martie.

Trebuie menționat că la unitățile de învățămînt cu profil teologic va fi desemnat și un reprezentant al cultelor și delegat al MECT pe problematică de culte. Concursurile sînt programate după data de 27 martie, calendarul exact urmînd a fi stabilit și în funcție de numărul de candidați care există la fiecare unitate de învățămînt. Aceste concursuri au stîrnit interes încă din primele zile de înscriere, imediat după începerea acestei perioade fiind depuse 30 de dosare. Directorii adjuncți vor putea da examenul după ce directorul unității a promovat acest concurs.

După concurs, se va semna un contract de management. Modelul de contract este public, puțînd fi vizualizat și pe site-ul

Inspectoratului Școlar", a precizat inspectorul școlar general.

Investiții în 2008

Investițiile școlare sînt multe și în acest an, după cum a anunțat conducerea ISJ Neamț: "Este un an în care continuăm investițiile începute, dar vom demara și altele noi. Se va continua Centrul de Formare din zona Tîrgu Neamț, început în urmă cu aproape un deceniu în urmă. Considerăm că lucrările începute anul trecut și cele din 2008 ne vor permite să dăm în funcțiune acest centru de perfecționare pentru cadrele didactice. Avem investiții și pentru sala de sport a Clubului Sportiv Școlar. De asemenea, la Clubul Elevilor Roman se impune o construcție nouă".

Conducerea Inspectoratului Școlar a avut o întîlnire cu reprezentanții primăriei romașcane, vîzînd și un amplasament ce poate fi pus la dispoziție de Consiliul Local pentru a se construi o clădire pentru Clubul Copiilor din Roman. De asemenea, va fi o investiție nouă și la Casa Corpului Didactic. Terenul utilizat va fi cel pe care se află acum corpul B al acestei clădiri. Vor fi investiții importante și în ceea ce privește mobilierul școlar. Județul nostru are la dispoziție suma de 21 de miliarde de lei vechi, bani cu care cei din Inspectoratul Școlar consideră că vor putea să achiziționeze mobilier pentru 450 de săli de clasă și 150 de grădinițe. Nu va fi ales un mobilier sofisticat, ci se va merge pe principiul ergonomicității, a rezistenței în timp. În același timp, cei de la inspectorat și-au propus ca în cadrul sălilor de clasă să fie atît uniformitate a pupitrelor, dar să existe și cuier, afișier și dulap.

Alte 29 de miliarde de lei reprezintă alocații bugetare pentru tehnică de calcul, respectiv pentru sistemul educațional informatic, pentru unitățile școlare din mediul rural, dar și pentru cîteva școli de la orașe.

De asemenea, 21 de miliarde vor fi folosite pentru campusurile școlare. În același timp, în corpul de clădire principal al Colegiului Tehnic se vor amenaja săli de clasă, în cîteva spații ce au fost proiectate în urmă cu 12 ani pentru realizarea de ateliere. Va continua și lucrarea de la Liceul cu Program Sportiv și Grupul de Construcții de Mașini Roman, un campus început anul precedent.

La capitolul construcții noi, va fi realizat un campus sportiv, în vecinătatea sălii polyvalente de la Piatra Neamț.

Marius GHEGHICI

MANAGERII PE CARE ÎI AȘTEPTĂM

La una martie 2008. Peste 150 de posturi de directori și directori adjuncți din școlile nemțene au fost scoase la concurs. Dosare bine întocmite care să ridice cît se poate punctajul. Dar oare ce înseamnă să fii manager? Nu sînt un profesionist în acest sens, dar cred că a fi manager înseamnă a lucra cu oamenii, o misiune nu foarte ușoară în zilele noastre. Cred că nevoia de manageri puternici dar și carismatici, în școlile nemțene, nu a fost niciodată mai clară ca acum. Astăzi, pentru a reuși în acest domeniu, cei care aleg acest

drum trebuie să fie personalități deschise, înzestrate cu o serie de calități care nu se pot dobîndi ușor.

Menționăm că managerii de succes au chemare, pentru ei manageriatul trebuie să fie o provocare, o misiune care îi atrage în arenă; nu ei trebuie să-și declare chemarea, ci alții să o facă pentru ei. În același timp, managerii care comunică bine pot transmite încrederea puternică în oameni. Ei nu trebuie să fie ranchiunosi, clevetitori și nu apleacă urechile la birfe. Și trebuie să înțeleagă că nu pot face totul singuri. Managerii adevărați nu fac pe șefii și nici nu sînt șefi, ei sînt conducători. Ei nu au subalterni ci colaboratori. Trebuie să înțeleagă că nu sînt

omnipotenți, omniprezenți, ei trebuie să aibă încredere în colegii delegînd atribuții. Sînt în învățămînt foarte mulți tineri și managerii trebuie să știe că încurajarea este cheia prin care îi ajută să reușească și reprezintă un principiu de management.

Concluzionînd, aș putea afirma că cei ce se cred că sînt conducători de succes, dar nu au pe nimeni care să-i urmeze, vorbesc unui zid.

Așadar, un conducător este bun cînd oamenii abia știu că există, nu foarte bun cînd oamenii i se opun și rău cînd aceștia îl ignoră. Depinde de cei care vor cîștiga concursul să aleagă.

Prof. Valerian PERCĂ

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

Nichita Bistriceanu, de-ar fi să-i dăm crezare profesorului Emil Bucureșteanu, a fost „vioara I, pentru înțelegere și prietenie”, în redacția ziarului „Flacăra”, publicație ce apărea la Piatra-Neamț în anii '50 ai veacului trecut.

Numele său a revenit acum în actualitatea culturală din Piatra-Neamț prin publicarea postumă a unei cărți - GLASUL SUFLETULUI MEU, poezii - jurnal de război (Editura „Crigarux”, 2007) -, carte alcătuită din pagini scrise de Nichita Bistriceanu, în anii imediat premergători și în primii de după Al Doilea Război Mondial, păstrate de fiica acestuia, Georgeta Nechita, și puse la dispoziția lui Emil Bucureșteanu, îngrijitorul ediției, autorul unei prefețe și al unei note din care cititorul poate afla cauzele ce au determinat apariția postumă a volumului.

Prefața acestei cărți este importantă din două motive: 1. - conține un text autobiografic al lui Nichita Bistriceanu, publicat în revista „Viata” din Iași (din păcate nu este specificat anul publicării), text în care este vizibil talentul literar al ziaristului; 2. - prefațatorul prezintă o serie de date despre cenzura ce se practica în deceniul cinci („obsedantul deceniu”, cum l-a numit Marin Preda) și care l-a marcat profund.

Scrînd aceste rînduri, înfăptuim o datorie morală față de un fost învățător, absolvent al Școlii Normale din Piatra-Neamț, și colaborator al revistei „Apostolul” din anii '30-'40 ai secolului trecut, în care a semnat, cu numele Nechita Mihai.

Cartea la care ne referim - „Glasul sufletului meu” - este structurată în cîteva părți ce conțin poezii, o parte cu „jurnalul de război, a doua campanie 16 august 1942 - 18 aprilie 1943”, o alta cu „documente de familie” (o fotografie

a soției autorului, trei facsimile și o poezie semnată de Georgeta Nechita, scrisă la împlinirea a zece ani de la moartea tatălui) și se

tînerete, în care stîngăciile sînt prezente firești, autorul făcînd exerciții reușite de versificație în maniera poezilor studiate în școala

justificînd, în parte, și publicarea acestei cărți. În mod deosebit rețin atenția, ca și în alte compartimente ale cărții, încercările în „metru” popular.

Din ciclul „A doua tînerete” (6 texte) se rețin la lectură cele două poezii publicate în anii '50 ai veacului trecut în revistele pentru copii „Luminița” și „Cravata roșie”.

„Jurnalul de război” este alcătuit, după cum afirmă autorul (v. prima însemnare datată „16 Aug. 194”, probabil 1942), „din dragoste și din durere”. Însemnările, aproape toate, sînt laconice, concise, alcătuite din simple enumerări, dar semnificative pentru momentul surprins („Răsboiul și-a lăsat urmele: sate distruse, garduri de sîrmă, șanțuri anticar, cazemate...”). Uneori notează lucruri inutile. Chiar autorul constată acest lucru: „numele de sate nu mă mai interesează...”

Poate, mai interesante sînt pasajele în care, nu de puține ori, soldatul aflat pe cîmpul de luptă, ducînd „viață de șobolan”, își surprinde

gîndul zburînd spre cei dragi lui rămași acasă și recunoaște notînd scurt: „Începe a mă chinuî dorul de țară și de casă”, sau reflectînd la inutilitatea misiunii pe care a fost trimis să o îndeplinească: „Trecem pe lîngă mori de vînt și cred că doar ele și noi persistăm în primitivism în acest secol al douăzecelea...”

Jurnalul lui Nichita Bistriceanu este o dovadă autentică de la fata locului a faptelor petrecute pe frontul de Est, cînd cumpăna cîștigării războiului începea să încline spre ruse, o însemnare a unuia dintre cei mulți care cu adevărat „au făcut războiul” și, poate, de aceea este și partea cea mai rezistentă a cărții care credem că l-a determinat pe editorul cărții, criticul literar Cristian Livescu să afirme, într-o notă ce se poate citi pe ultima copertă și la care subscriem: „Avem astfel în față o restituire necesară, venind să dea relief unei perioade agitate și puțin cunoscute din istoria literară nemțeană”.

Constantin TOMȘA

DESPRE MAGNETISM ȘI INEFABIL, CU MULTĂ DRĂGOSTE

Tot ce ne înconjoară se înscrie într-un câmp magnetic, o legătură atât de puternică încît, uneori, nici nu o mai sesizăm. În jurul nostru este mereu cineva care ne învață, nu așa... cu cretă, tablă, catalog, ci prin ceea ce face, prin ceea ce spune, prin însăși existența sa.

Oamenii, grăbiți să-și ducă ziua profitabil de la un capăt la altul, să rupă fila din calendar, uită să privească alături, uită să învețe, să se învețe.

Dumnezeu nu ne bate pe umăr, dar semne nenumărate ne trimite: pasărea care se înalță totuși spre cer, chiar dacă i-a fost distrus cuibul; furnica grăbită să înconjoare de o mie de ori obstacolul;

frunza ce cade ca să acopere protector colțul abia mijit al firului de iarbă; lumina care învăluie pământul statornic, de milenii, în fiecare dimineață.

Ei, elevii, sînt profesorii din bănci. Ne învață o mulțime de lucruri: cum să stai liniștit și tăcut, cînd ghiozdănelul e plin de suferință; cum să ridici cuminte două degete sus, cînd te gîndesti numai la mama plecată de 8 ani să muncească în străinătate; cum să cauți pe net prieteni surrogat, în locul familiei care nu are timp de tine... Uneori profesorii-elevi sînt înțelepți, alții sînt nedrepti, uneori răbdători, alții grăbiți, uneori prea tineri, alții prea bătrîni, dar întotdeauna gata să accepte mîna întinsă.

Am învățat, în ani, că între profesor și elev se naște o legătură specială,

atunci cînd profesorul nu este un funcționar venit doar să semneze o condică, iar elevul nu este numai o entitate amorfă. Se creează un câmp magnetic asemănător celui dintr-un nucleu și învelișul electronic; ceva care poate fi distrus doar printr-o reacție de tip atomic. Practic se naște un „sistem solar” în miniatură în care, cu timpul, și planetele pot deveni sori.

Lubire, iertare, înțelegere, răbdare, credință, înțelepciune, bunătate, consecvență, profesionalism - toate acestea și încă multe altele sînt „razele soarelui” care trebuie să încălzească și să lumineze.

Oprind mereu Timpul la momentul prezent, „planetele” din bănci gravitează în jurul „stelei” de la catedră. Acestea sînt de diverse dimensiuni. Există și stele pitice.

Se întîmplă de la o vreme ca lumina și căldura dăruite să se reflecte spre stea. E semn bun, căci în bănci au început să se nască steluțe, după chipul și asemănarea „stelei primare”, formînd replici astrale în miniatură. „Planetele” învață să devină „stele”.

Istoria omenirii este un șir nesfîrșit de învățători și ucenici. ÎNVĂȚĂTORUL și UCENICII ne tot învață de 2000 de ani ce și cum trebuie să dăm. Asemeni LUI se cuvine să împărțim trupul și sufletul. Asemeni LUI nu vom fi înțeleși. Asemeni LUI, pironiți pe crucea zilei, vom strălucidupă ce nu vom mai fi. Asemeni LUI se cuvine să credem că ceasul nostru n-a venit încă și plata noastră „multă este în ceruri”.

Fiecare dintre noi a fost, pe rînd, învățacel și învățator. De la EL știm că celui mare i se cere mult, celui mai mic i se iartă mai multe. Ca să aprinzi un foc, trebuie să oferi o scînteie. Uneori scînteia e chiar sufletul dascălului, pentru că acesta trebuie să fie o jerbă de lumină. Se întîmplă ca scînteile-seminte să ajungă pe pămînt sterp, alții pe pămînt roditor și atunci minunea așteptată se întîmplă: sămînța-scînteie devine, la rîndu-i, soare strălucitor. Vouă, sori incandescenti, vă mulțumesc că existați.

**Profesor,
Monica S. CRISTEA**

VĂ ROG, NU-MI NUMĂRAȚI BOBOCII

Totă lumea din comună îi spune Năselul dar cînd se întîlnește cu el îl apelează cu „Domnule învățator”. Nu a fost niciodată „Tovarășul învățator”, nici măcar pe vremea Naționalizării sau a Colectivizării, despre care-și aminteste suspinînd.

- Jumătate din sat, spune preotul paroh, sînt finii lui iar cealaltă jumătate sînt ai mei.

O nouă generație stă acum în bănci, tot acolo unde au stat acum douăzeci-treizeci de ani părinții lor care au ocupat și ei

locul bunicilor.

Domnul învățator nu mai este însă ce era odinioară: în primele vitrine de pe holul cancelariei, el este tînăr, cu părul negru și buclat, înconjurat de prichindei cu zîmbete largi, ținînd în mînă diplomele clasei a IV-a.

La începutul fiecărei serii, Domnul îi plimbă pe boboci pe culoarul lung, căptușit cu vitrine: diplome, medalii, trofee, o viață de om dată școlii, dăruită copiilor.

- Uite Jenică, acela-i tatume, bunică-tu adică, în anul 1968, cînd a luat premiul cu echipa noastră de călusei.

Copiii rîd, se înghesuie, arătîndu-și în vitrină mamele,

tații, bunicile și bunicii.

Nu le vine să creadă, țipă și se îmbrîncesc, Domnul ia în brațe pe cite unul mai mic de statură care nu ajunge la raftul de sus.

Niste poze spălăcite, decolorate arată grupul de copii la plantat copăceii care sînt astăzi pădure bătrînă.

Și Domnul, descheiat la cămașă, face cu mîna ca și cum ar fi știut că peste jumătate de veac, cineva îl va vedea așa, frumos și puternic și încrezător în viață.

- Aici este prima monografie a comunei, adică istoria ei, de la străbunii noștri și pînă la noi. Vreți să învățați a o citi?

Copiii răspund în cor, Domnul se uită de jur-împrejur și

oftează resemnat.

Prin ferestre, lumina ultimei toamne se joacă cu frunzele plopii.

Copiii se amuză cînd Domnul le arată poza mamei, copiii speriate de ochiul fotografic.

De la o vitrină la alta, Domnul este din ce în ce mai alb la păr și mai adus de spate.

Nu mai face cu mîna. Copiii nu bagă de seamă tristețea lui, poate că unii se gîndesc de pe acum la ziua cînd proprii lor copii vor trece prin fața altor vitrine.

Ei nu știu că Domnul învățator nu este veșnic decît în fotografii.

**Prof.dr.
D.D.URSACHE**

NOILE NORME ORTOGRAFICE, ORTOEPICE ȘI MORFOLOGICE ALE LIMBII ROMÂNE

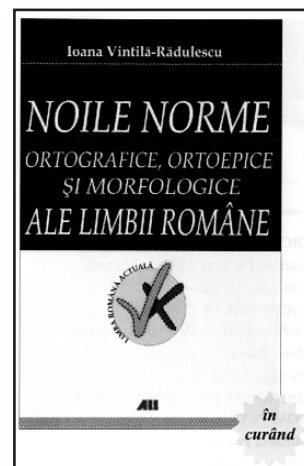
Ioana Vintilă- Rădulescu

Lucrarea "Noile norme ortografice, ortoepice și morfologice ale limbii române" de prof. dr. Ioana Vintilă Rădulescu, director adjunct al Institutului de Lingvistică "Iorgu Iordan- Al. Rosetti" din București explică modificările aduse de DOOM2 (Univers Enciclopedic București, 2005)

primei ediții a aceluiași dicționar normativ.

Adresată publicului larg și, cu precădere, celui școlar, elevilor, candidaților la admiterea în învățămîntul superior, profesorilor etc., lucrarea prezintă noutăți în scrierea și pronunțarea a 4000 de cuvinte din limba română, aducînd unele corecții încadrării lor gramaticale.

Coordonatoarea a echipei care a realizat noua ediție a "Dicționarului ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române" (DOOM2), autoarea motivează cu argumente convingătoare schimbările normative propuse în utilizarea semnelor ortografice, a accentului sau a formelor diferite ale aceluiași cuvînt. De o atenție deosebită se bucură neologismele, în special anglicismele recent intrate în limba română, care prezintă mari dificultăți de adaptare fonetică și gramaticală la normele limbii române. Materialul lexicografic analizat depășește formele cuprinse în mari dicționare ca DEX, Dicționarul de neologisme etc.

PENTRU O LIMBĂ ROMÂNĂ CORECTĂ

Aida Todî

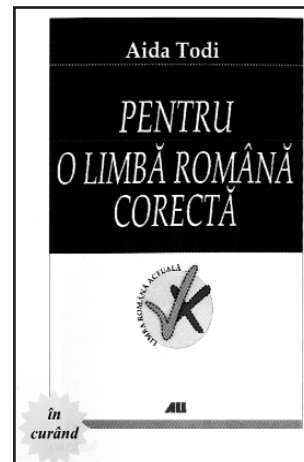
Intrebarea cea mai frecventă, cînd este vorba despre o normă lingvistică, e deja celebră: "de ce?" La cîteva întrebări de acest fel își propune să răspundă lucrarea de față, analizînd relația dintre motivat și arbitrar în stabilirea faptelor de limbă și, implicit, problema normei lingvistice.

Cartea a fost concepută în sensul selecției și al explicării faptelor de limbă după criteriul normativ, urmînd, în linii generale, structura compartimentelor clasice (fonetică, morfologie, vocabular, sintaxă). Problemele sînt grupate logic și mnemo-

tehnic. Autoarea își propune să facă din principalul dicționar normativ în vigoare, DOOM2 (o lucrare voluminoasă, aparent excesiv de tehnicistă și greoaie, mult controversată la vremea apariției sale, dar și astăzi, după mai bine de un an), un instrument la îndemîna tuturor. Se consideră că prin explicarea și gruparea unor elemente similare, vorbitorul poate ajunge să constientizeze mai bine mecanismele interne de funcționare a limbii și factorii care determină această funcționare.

Introducînd noțiuni teoretice simple, unele ignorate de gramaticile școlare, cartea își propune să facă accesibile principiile de stăpînire și utilizare corectă a limbii române prin: explicarea modului în care se constituie în timp și funcționează norma, cu discutarea factorilor care o influențează; relația între tendință, abatere și greșeală; discutarea unor excepții de la regulă, atunci cînd acestea au la bază considerente logice.

La sfîrșitul lucrării este anexat un dicționar minimal de termeni utilizați (cei cu care publicul școlar se confruntă cel mai adesea, precum și unii noi, neglijați de manuale, dar necesari pentru buna înțelegere a dinamicii limbii: dublete accentuale, dublete morfologice, conceptul de variație liberă etc.).

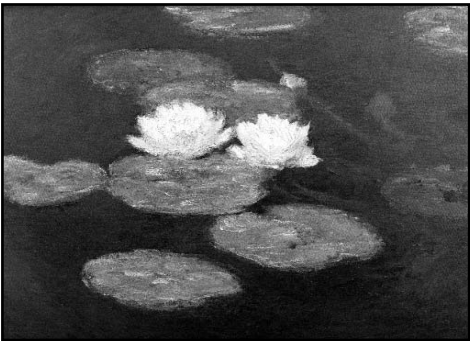
TINERE CONDEIE ROMAȘCANE

POEZIE, POEZIE

Nectar, opiu, uitare
Amintire și chemare;
Duh, fior și liturghie,
Templu, jertfă, bucurie,
Dar divin, Dumnezeire,
Cor de ingeri și iubire.

Vers și rimă, ritm, culoare,
Piatră scumpă, stea și floare,
Suflet, cânt, dans și magie,
Vis, cuvânt și armonie,
Dor, tumult, geniu, durere,
Rugăciune și... tăcere.

Andreea IȘTOC
Lic. Agric. "Ion Ionescu
de la Brad"

DINCOLO...

Dincolo de vorbe
E o lume a gândurilor,
O lume
Pe care numai eu o cunosc
Și numai eu o pot controla.
La fel cum dincolo de zîmbet e vicleșug,
Sau inocenta- vinovăție,
Dincolo de privire
E sufletul nostru
Și dincolo de nimic
E totul.

Emil ULEA
C.N.R.V.

VIATĂ ȘI TIMP

Viața nu iartă inconstiența noastră,
E doar o bestie a cărei mască
O înfățișează drept crăiasă...
Viață în Timp și timp în Viață!
Timpul nu iartă. Meditează asupra faptelor
trecute,

Nu regreta și nu mai căuta clipe pierdute!

Dacă privești viața dintr-un unghi mort,
Fără suport,
Înveți repede să te menții fără efort.
E dureros să te ridici când tot cobori,
Căci toate se plătesc mereu în viață...
Învață să nu-ți păstrezi sufletul în gheață...
Învață! Căci la sfârșit e doar un cimitir
și multă ceață...

Radu PETRARIU
Colegiul Tehnic "Petru Poni"

GÎND...

Ieri pe lângă rîu trecînd,
Am găsit un fir de gînd
Era trist și singurel
Și-mi era milă de el.

S-a pierdut în firul ierbii,
L-au purtat pe coarne cerbii,
Și fugea spre miazăzi
Căutînd rostul de-a fi.

Negăsind al șoaptei sens,
A rămas c-un gol imens.
Și tot plînge și suspină
Dar el n-are nici o vină...

Magda-Maria OLARU
Gr. Șc. Ind. "Constr. de mașini"

ÎNSERARE

Se-aștern troienele de cețuri
În gîndul meu și-n toate,
iar cea mai veche amintire
se șterge,
se frămîntă iară
În ceasuri de singurătată

Se tulbură nespus simțirea,
Dispar încet în ceața ei
iubirile
și ochii palizi;
Lacrimile singurătații.

Prăbușit peste marginile însingurării,
Viața și moartea se împletesc
în gîndul meu,
Iar fructul palid al minții mele
își varsă semințele
singurătații.

Emilian COJOCARU
Col. Tehnic "Danubiana"

ZBURĂTOR...

mi-a zis în pauză, ținîndu-mă tandru de
servietă
hei, fato te fac o discotecă o bere o șuetă
aș fi socializat căci mi-era drag, dar mama
cu-obsinție
iar a țipat că s-au dus banii de-alocație
guvernul nu ne mai protejează, nu ne mai dă
subvenții

renunță la flăcăi și să nu ai pretenții
de bani ba pentru fanta, ba reduceri în moll,
ca și speranța azi portofelu-i gol
s-au prăbușit cu convulsii visuri de fericire
în brațe mirosind viril a axe și-a toale fine
hai mamă să punem ceva la amanet
dară s-a dus de mult bijulul din fișet
eu îl iubesc prea tare să-l las, de tot să-l
pierd

amîna rata asta, nu-mi trebuie pachet
oh dînsul mă așteaptă la 9 și un sfert
dar mîine tu ai lecții, te-ascultă la chimie
tu umbli noaptea toată făcînd filozofie
rămii mai bine-n casă fă lecții scrie teme
astfel cu viitorul nu vei avea probleme
m-am dus la mine-n pat ca dup-un vis urît
de ciudă-am plîns puțin și-apoi am adormit.

Irina ALBU
LPS

TIPARUL LIBERTĂȚII

Libertatea e
Ca și păsările-n zbor,

Al vieții decor,

Înalță-ți fruntea
Și privește spre ele,
Asta e lumea:

Geniu, putere,
Grație, măiestrie,
Lacrimi, durere.

Bianca SESCOU
Lic. Teoretic "V. Alecsandri" Săbăoani

SCRIU

Privesc parfumul vieții mele
Ce se împrăștie în zare...
Ating lumina de pe stele,
Doresc un strop de vis din mare.

Renunț la gîndul că o viață
Se numără în ore, zile...
Nu pot să cred că o dorință
Se spulberă-n dezamăgire.

Răspund la umbră cu lumină
Și mă gîndesc la necuprins...
Cu degetele de la mîna
Încerc să scriu ce e nescris.

Iulian BIȘOC
Lic. Teol. Romano-Catolic
"Sf. Francisc de Assisi"

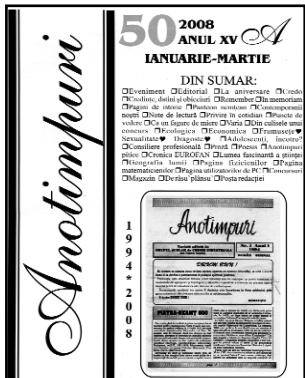

**Versuri selectate din volu-
mul "DOR DE POEZIE" (nr.
8/2008) editat de Colegiul
Tehnic "PETRU PONI"
Roman sub coordonarea
prof. Alexandru CRAMER**

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

ANOTIMPURI 50/2008

Primul număr din
acest an al revistei
elevilor de la
"Cartianu" este unul
rotund, 50, astfel că
redactorii ei au
motive de bilanț și
satisfacție.
Evenimentul este
consemnat de direc-
toarea instituției,
prof. Mariana Paleu,
și de către alte con-
deie din afara instituției școlare,
care colaborează sau au colabo-
rat de-a lungul timpului la
această publicație. Despre
"Credințe, datini, obiceiuri" scriu
elevule Paula Cioboran, Adnana
Catană, Magda Eliza Maftei, iar
Robert Cristea notează la rubri-
ca "Eveniment" despre cele mai
importante știri din viața colegiu-
lui. Am reținut, de asemenea,
portretele unor mari personalități

românești, semnate de citiva
dintre profesorii liceului, precum
Petre Țuțea, Miron Costin,
Ioanichie Bălan, Constantin N.
Turcu, Constantin Tanasă-Teiu.
Frumoase versuri citim sub
semnătura elevilor Ana Maria
Sofronia, Petre Racu, Andreea
Ignat, Anda Ignat, Marius
Chitoșcă, Mioara Catană,
Cristina Gicoveanu, Ancuța
Iuliana Tanasă. O revistă care se
menține, prin pasiunea celor

care o fac, la o cotă valorică
înalță, încă de la începuturile
sale.

NOI - 2/2007

Revista elevilor botoșăneni -

Reviste școlare

din satele Poiana și Icușeni ale
comunei Vorona - coordonată
de exnemțeanul nostru Mihai
Gicoveanu, directorul școlii din
Vorona - cuprinde de toate,
reportaje din viața școlii, intervi-
uri, desene ale elevilor, poezii,
sfaturi pentru părinți etc. Cîteva
din paginile revistei consem-
nează amintiri dintr-o excursie a
elevilor școlii din Vorona la
Tulgheș. Elevii Alexandru
Doroftoi, Georgiana Petraș și
Florina Daniliuc povestesc, în
cîteva pagini, cu talent, despre

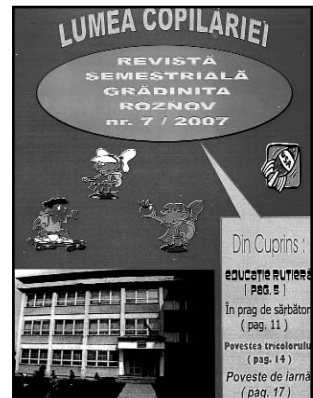
frumoasa drumeție pe care au
făcut-o la sfârșitul semestrului I
din anul școlar trecut la prietenii
lor harghiteni și clipele minunate
petrecute pe aceste meleaguri,
inclusiv pe meleagurile

nemtene, în trecere. O revistă
frumoasă, scrisă cu talent și acu-
ratețe stilistică.

**LUMEA
COPIĂRIEI - 7/2007**

Educatoarele de la Grădinița
Roznov editează semestrial o
revistă pentru cei mici. Cea care
ne-a parveni nouă, nr. 7/2007,
cuprinde pagini de educație ruti-
eră, desene, jocuri pentru micuții
citorii, dialoguri educative cu
părinții, fotografii realizate la
principalele evenimente din viața
grădiniței, pagini din istorie nea-
mului românesc, povești și
povestiri de iarnă. Este repro-
dusă în acest număr și o
"Poveste de iarnă" a remarca-
bilului scriitor Mircea Sîntimbreanu,
cel care a scris multe cărți
pentru copii în a doua jumătate a
secolului trecut. Revista apare,
în excelente condiții grafice, sub
coordonarea educatoarelor Nina
Bursuc și Maria Anghel.

FORUM - 11/2007

Revista elevilor de la Liceul
din Bicaz, pe care am mai
răsfoit-o în cîteva rînduri, se
prezintă cititorilor cu un bogat
sumar, realizat, cu cîteva
excepții, numai de către elevii
acestui liceu. Aflăm din acest

Cititorul de reviste
(continuare în pag. 7)

TINERE CONDEIE NEMŢENE

NU TE LĂSA UITAT

Fugi, dar ai grijă să nu te pierzi
Şi să nu te plimbi prin livezi.
Ştii că... timpul nu stă!
Ştii că timpul nu iartă!

Nu mă izbesc de stînci,
Trec linia de sosire
Dar premiul nu-i demn de primit.
Mări şi lacuri adînci am numit.
Mă simt rănită,

De ploii lovită...
Ştiu că timpul nu stă,
Ştiu că timpul nu iartă!

Anca POPESCU,
clasa a VII - a D

LIMBA ROMÂNĂ

Limba noastră românească
E din vatra strămoşească.
Trebuie s-o preţuim
Prin ea glasul ni-l unim.

E un tezaur de aur,
Ca o cunună de laur.
E cîntec de ciocîrlie,
E un imn de veselie.

E o pasăre în zbor
Ce cîntă doine de dor.
Pentru cei plecaţi departe
În aspra străinătate.

Sorina-Diana AVADANEI,
clasa a IV - a B

SĂ NU UIŢI

Sa nu uiţi,
Îmi cerea zilnic,
"Dar să nu uiţi!!!"
Îmi amintea cu insistenţă.
Să nu uiţi lucrul acela
Important
Pe care oamenii îl uită
În fiecare zi
Fie din cauza aglomeraţiei
De la medicamente,
Fie din cauza neatentei
De la cursuri,
Fie din cauză că ...

Aşa
S-au născut oamenii
Să uite ce este important!
"Nu, n-am să uit",
Dar nu pot
Să-mi potrivesc mereu
Ceasul
După tine,
Floare de cais!

Oana OJICĂ,
clasa a VIII - a A

VERS DE SUFERINŢĂ

Aş fi putut face ceva,
Ca această nenorocire

Să nu se întîmple!
Plin de ciudă
Sufletul meu
Stă cu capul plecat.
Rugăciunea lui mută
Aduce lacrimi

În ochii sfinţilor
Din icoană!
Mirosul de tămîie
Învăluie Golgota modernă.

Giovani POTOCEANU,
clasa a VII - a C

INTERES - DEZINTERES

La mine în clasă e o nebulie
Profesoara predă
Despre o parte de vorbire
Care este neflexibilă,
Dar,
Privirea mea
Flexibilă,
S-a lipit de chipul
Unei colege...
Care are ochii negri
Ca cireşele negre
Din copacul bunicii
De la tară.
Oare ce parte de vorbire
Are culoarea asta?

Bogdan NEAGU,
clasa a VII - a C

5 MARTIE 2008

Un Nissan stă
În spatele blocului
Pe pietriş
Dat pe furis,
De la apă lungă, frate.
Unul din cele 10 păcate...
Vine din piatra cea mare,

O pată geografică
Şi ecologistă,
Populată de sclavi fără părere;
Comunistă.
Şi buburuza noastră
Stă pe o frunză
Cînd vine motorul
În pacea verde
Recreativă,
Şi o omogenizează
Una cu pamîntul.
Rămîne doar o pastă
Şi o pata neagră,
Pe care vine
Să o ştergă
Încălzirea globală...

Flavian ROŞU,
clasa a VII - a

LA POALELE CRUCII

Fecioara îi plînge la picioare.
Din toată lumea
Numai ea
Simte cu adevărat durerea
Palmelor străpunse de cuie.
Trase la sorţ
Vestmintele lui
Sînt îmbibate cu veninul
Pămîntului.
De jos, priviri încărcate de ură
De sus, picăturile de sînge
Se îngemănează
Cu nesfîrşita-i dragoste.
De două mii de ani
Sub raza ochilor LUI
Omenirea tot încearcă
Să înteleagă
Cum poţi să trăieşti
Abia după ce mori.

Elena ZOÎTA,
clasa a VI - a D

RESPIRĂRI DUPĂ RESPIRĂRI

Lui Nichita Stănescu

Ţi-am răscolit gîndurile...
Şi am înnotat
În ideile tale...
Păşind în lumea ta, ți-am călcat
pe urme,
Şi ți-am respirat aerul cu miros
întept
De cărţi vechi....
Am cules floarea inspiraţiei
tale...
Şi-am păstrat-o numai pentru
mine...

Cînd pe cerul înstelat am zărit
numele tău
O ploaie de cuvinte s-a revărsat
peste mine...
Cînd lacrima mea a căzut peste
vorbele tale
Te-am auzit şoptindu-mi încet
că de acum
În lume, nimica nu mai doare...
Irina NUŢU,
clasa a V - a

Elevii sînt membri ai Cenaclului literar "EUROCULTIN" de la Şcoala cu clasele I-VIII, nr.2, Piatra-Neamţ Profesor îndrumător, Monica S. CRISTEA

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

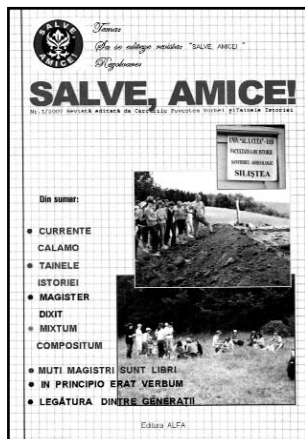
(urmăre din pag. 6)

număr cum s-au distrat elevii la ultimul bal al îndrăgostiţilor (16 februarie), cum se desfăşoară activităţile de la cercul de ecologie turistică sau cel de istorie, de la bibliotecă sau de la Centrul de documentare şi informare al liceului. Talentele literare ale liceului - Monica Gugi, Alexandra Baci, Mihaela Dumbrăveanu, Paula Lohan - semnează povestiri şi poezii. Revista, coordonată de profesoara Doina Mihai, cuprinde articole interesante şi din alte domenii precum cel auto, religie, igienă, psihologie etc

SALVE, AMICE! - 1/2007

Revista cercurilor "Povestea

vorbei" şi "Tainele istoriei" din Piatra Neamţ (din paginile căreia nu am putut afla, din păcate, de care instituţie şcolară aparţine) este bine tehnoredactată, cu un bogat sumar, cu pagini de poezie şi proză de cea mai bună calitate. Sub genericul "Adulţii din viaţa mea", redactorii revistei susţin o amplă anchetă în rîndul elevilor, iar "Pagina bobocilor"

găzduieşte gînduri ale celor mai mici şcolari de la ciclul gimnazial. "Tainele istoriei" ne sînt descoperite de către elevii Alina Zaharia, Iolanda Ouatu, Codrin Ciucanu, Paul Borş, Bianca Laiu, Anca Ciubotariu, iar capi-

Reviste şcolare

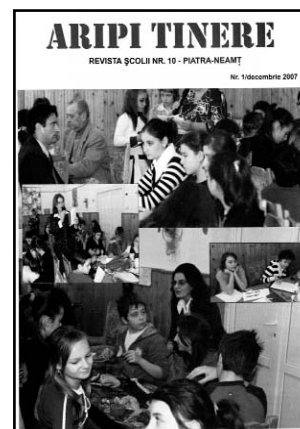
tolul "Mixture compositum" găzduieşte poezii, jocuri, ilustraţii ale elevilor, desene, fotografii, jurnale de călătorie şi altele. Editorii revistei sînt de felicitat pentru calitatea publicaţiei, aflată abia la primul ei număr.

ARIPI TINERE - 1/2007

Revista Şcolii 10 Piatra

Neamţ se prezintă la primul său număr cu articole teoretice în proporţie de 90% şi semnate de către profesori. Cea mai mare parte dintre articole, scrise de către dascălii şcolii, sînt cu tematică pedagogică: "Rolul

grădiniţei în viaţa copilului"; "Terapia tulburărilor de limbaj" (un interviu realizat de elevii George Teodorescu şi Alexandra Rusu cu profesorul logoped Alian Elena Dediţă), "Agresivitatea - un mod de exprimare?"; "Matematică şi poezie"; "Serbările şcolare - prilejuri pentru dramatizarea după lecturile studiate"; "Educarea micului cititor prin activităţi extracuriculare"; "Modalităţi de ameliorare şi com-

baterie a problemelor generate de lumea în care trăiesc copiii de azi"; "Complexele". Singurele articole ale elevilor sînt ştirile din primele patru pagini ale revistei şi impresiile de la balul bobocilor. Cam puţine, pentru nişte "aripi tinere". Revista nu prea îşi justifică numele, pentru că din ea lipsesc, cu cele câteva excepţii, tocmai aceste aripi tinere.

VÎRSTA INOCENŢEI 10/2007

Foarte dense se prezintă cele 26 de pagini ale revistei elevilor de la Şcoala Roznov, care apare sub coordonarea profesoarei Oana Ilarie. Revista se deschide cu un articol informativ despre Uniunea Europeană şi continuă cu altele pe diferite teme precum jocurile didactice, matematica în şcoală, viaţa şcolii, educaţie etc. Învăţătoarea Lucia Mehedint prezintă mănăstirile din Moldova, profesoara Alina Ionescu prezintă "un tărîm de vis" - Canada, iar profesoara Oana Ilarie publică un eseu "Despre comunicare". Redactorii revistei rezervă cea mai mare parte dintre paginile ei tinerelor condeie. Sub genericul "Pitici cu penel şi condei" sînt găzduite desene, poezii şi texte în proză ale celor mai talentaţi elevi ai şcolii. O revistă frumoasă, demnă de "vîrsta inocenţei".

Facultatea de Muzică, Piatra-Neamț

Facultatea de Muzică Piatra Neamț, inițial Colegiul Universitar de Muzică din Piatra-Neamț (1998), este o structură instituțională a Academiei de Muzică Gheorghe Dima, Cluj-Napoca, instituție de învățământ superior și cercetare, finanțată de la bugetul de stat. Unitatea funcționează ca instituție a Ministerului Educației și Cercetării, acreditată de Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare din anul 2004, unde își desfășoară activitatea personal didactic (27 de cadre didactice), auxiliar (13 persoane) și se pregătește un număr de 90 de studenți.

În luna august a anului 2005, în urma Hotărârii de Guvern nr.916/11.08.2005, Colegiul Universitar de Muzică din Piatra Neamț s-a transformat în Facultatea de Muzică Piatra Neamț, cu o durată a studiilor de 4 ani (pentru specializarea Interpretare Muzicală: vioară, violă, violoncel, contrabas, chitară clasică, percuție, pian și canto) și 3 ani (pentru specializarea Pedagogie Muzicală). Pe parcursul anilor, în afara disciplinelor de specialitate, fundamentale și complementare, studenții au posibilitatea de a urma disciplinele opționale: Informatică Muzicală, Jazz instrument/voce, Cânt popular, Instrument popular, precum și Modulul de Pregătire a Personalului Didactic.

Până în prezent, au absolvit 7 promoții de studenți (o medie de 30 de studenți pe an), majoritatea continuându-și studiile în cadrul Academiei de Muzică Gheorghe Dima din Cluj Napoca. Mulți dintre aceștia profesază astăzi atât ca profesori de

muzică, cât și ca interpreți sau membri ai marilor orchestre ale țării.

La finalul anilor de studiu, la zi cu frecvență, studenții absolvenți, începând cu promoția 2008, susțin examen de licență, obținând diplomă echivalentă cu cele eliberate de instituțiile similare din țară. În felul acesta se acoperă nevoia acută a județului de cadre didactice pentru domeniul muzical.

În decursul celor zece ani de

Colegiul/Facultatea a inițiat și susținut stagiunea muzicală permanentă în Municipiul Piatra Neamț, Onești și mai tirziu Roman, beneficiind de colaborarea remarcabilă cu principalele instituții de cultură ale cetății: Teatrul Tineretului, Biblioteca Județeană G.T. Kirileanu, Liceul de Artă Victor Brauner, Complexul Muzeal Județean s.a. Anul acesta, odată cu împlinirea a 10 ani de la înființare, Facultatea de Muzică ani-

Colegiul Universitar de Muzică / Facultatea de Muzică Piatra Neamț au organizat Vacanțele Muzicale la Piatra Neamț - manifestare importantă și cu tradiție în peisajul cultural nemțean - având ca invitați personalități și ansambluri de prestigiu din țară: Georgeta Stoleriu, Marin Cazacu, Aurel Marc, Ștefan Ruha, Theodore Coresi, Studioul de Muzică Veche, Ansamblul de Muzică Barocă Collegium Musicum

International de Percuție, sub conducerea prof.univ.dr. Grigore Pop, a fost Festivalul Național al Muzicii de Percuție, în cadrul căreia au evoluat patru formații renumite de gen din țară: Ansamblul de percuție al Academiei de Muzică Gheorghe Dima din Cluj Napoca, Ansamblul de percuție Prezent al Liceului de Artă Sabin Drăgoi din Arad, Ansamblul de percuție Alternances al Universității de Arte George Enescu din Iași și Ansamblul de percuție Game al Universității Naționale de Muzică din București. În vara anului 2007, a avut loc un alt eveniment sub aceleași auspicii: Gala Muzicii de Percuție, care a deschis manifestările Ziilor Orașului Piatra Neamț, ce s-a bucurat de prezența energică a mai multor ansambluri de percuție din țară, printre care s-a numărat și neconvenționala trupă SISTEM, deja de notorietate națională și internațională.

Talentele remarcabile sînt rodul a ani de muncă și de implicare continuă. Instituțiile muzicale sînt centrele în care aceste vîstare pot crește și se pot afirma. Studenții Colegiului/Facultății au participat și continuă să participe la concursuri și festivaluri naționale, precum: Festivalul Vacanțele Muzicale la Piatra Neamț sau Festivalul de Datini și Obiceiuri de la Brașov. Dintre acești studenți merituosi s-au desprins nume precum Oleg Ionese, care este, în prezent, prim solist al Operei Naționale Române din Cluj Napoca.

Apariția Colegiului/Facultății de Muzică în peisajul pietrean se datorează unor oameni de seamă, care mențin vie flacăra spiritului cultural.

Colaborarea cu instituțiile administrative ale municipiului aduce un plus de bucurie în rîndul membrilor comunității academice și acreditează speranța realizării cîtor mai multe proiecte culturale naționale și internaționale.

A zecea stagiune artistică jubiliară

funcționare, Colegiul Universitar de Muzică din Piatra-Neamț / Facultatea

versează și 10 ani de stagiune artistică. Participarea de-a lungul timpului a unor

COLLEGIUM MUSICUM ACADEMICUM

de Muzică s-a străduit și a reușit să-și onoreze cu prisosință misiunea sa didactică, de cercetare și creație artistică, dovedind prin studenții săi, prin personalul didactic, prin întreaga sa comunitate academică, performanțe notabile care îl situează la loc de cinste în rîndul instituțiilor de învățămînt și cultură nemțene.

Încă de la înființarea sa,

interpreți și ansambluri prestigioase din țară, precum Cvartetul Voces, Cvartetul Ad Libitum, Ansamblul de Muzică Tradițională Icoane condus de Ioan Bocșa, transformă concertele stagiunii în adevărate evenimente culturale, ce se bucură întotdeauna de un public de o înaltă ținută.

În perioada 1998-2001 (inclusiv) Academia de Muzică Gheorghe Dima și

Academicum s.a.. O seamă de personalități internaționale au susținut conferințe, prelegeri, work-shop-uri sau cursuri de măiestrie (Jonathan Kramer și Deborah Bradley de la Columbia University - S.U.A., Alan Tongue - BBC, Marea Britanie, Vincent Liota - Bloomington - Virginia, S.U.A., Morel Koren de la Universitatea Bar Ilan din Israel)

Din anul 2002 Colegiul Universitar de Muzică Piatra Neamț și cu Teatrul Tineretului au organizat COLOCVII COLEGIALE, manifestare în cadrul căreia au avut loc dialoguri cu personalități ale culturii naționale și internaționale. Prima ediție a debutat cu profesorul și compozitorul Vasile Spătăreanu, apoi au răspuns provocării compozitorul Tudor Jarda, dirijorul și muzicologul Alan Tongue din Marea Britanie, folcloristul Ioan Bocșa ș.a.

În anul 2006, în încercarea de a sprijini manifestările muzicale ale instituției, au luat ființă două asociații culturale: Asociația Culturală Vasile Spătăreanu și Asociația Culturală Festivalul Internațional de Percuție Piatra Neamț.

În anul 2006, una dintre manifestările inițiate de Asociația Culturală Festivalul

FESTUM ALUMNI - O SĂRBĂTOARE A FOȘTILOR ABSOLVENȚI

FESTUM ALUMNI

RECITAL DE ARII ȘI LIEDURI

Rodica Seling Pop
Oleg Ionese
András Ildikó
Florin Blaj

La pian: Cristina Moroi

În cadrul Stagiunii artistice jubiliare 2007 - 2008, sub genericul *Festum Alumni*, Facultatea de Muzică din Piatra Neamț a prezentat joi, 20 martie 2008, la ora 18,30, *Recitalul de arii și lieduri* susținut de Rodica Seling Pop, Oleg Ionese, Andras Ildiko și Florin Blaj, absolvenți ai Colegiului de Muzică de la Piatra Neamț. La pian: Cristina Moroi.

În program, lucrări din creația compozitorilor: P. Mascagni, G. Verdi, G.B. Pergolesi, G. Puccini, A. Dvořák, N. Rimsky-Korsakov, A. Ponchielli, U. Giordano, Gh. Dima, O. Respighi, P.I. Ceikovski, G. Bizet, C. Saint, A. Borodin.

Manifestarea a avut loc în sala cupola a Bibliotecii Județene G.T. Kirileanu.

Rodica Pop Seling

Născută în județul Sălaj, la data de 24 octombrie 1975, Rodica Pop Seling este absolventă a Colegiului Universitar de Muzică din Piatra Neamț, promoția 2001, la clasa lect.univ.dr. Anastasia Buruian. Și-a continuat studiile la Academia de Muzică Gheorghe Dima din Cluj Napoca, absolvind apoi masteratul la aceeași instituție în 2005. A susținut numeroase concerte în calitate de solistă de muzică populară în cadrul Ansamblului folcloric Porolissum, precum și în calitate de interpretă de muzică clasică (la Piatra Neamț, Onești, Cluj-Napoca). În prezent, este profesor de muzică vocală la Liceul de Artă Ioan Sima din Zalău.

Oleg Ionese

Oleg Ionese este absolvent al Universității de Stat Alecu Russo din Bălți, Republica Moldova.

În anul 2002 își încheie studiile la Colegiul Universitar de Muzică Piatra-Neamț, specializarea Interpretare muzicală - secția Canto, clasa lect. univ. Anastasia Buruian, iar din iunie 2004 este licențiat al Academiei de Muzică Gheorghe Dima din Cluj-Napoca, Facultatea de Artă Scenică la clasa prof. univ.dr. Alexandru Fărcaș.

Urmează, tot aici, cursurile de masterat.

Din anul 2002 este solist al Operei Naționale din Cluj Napoca. Repertoriul său cuprinde roluri de referință ale genului liric: Rigoletto, Conte de Luna, Georges Germont, Amonasro din operele lui Giuseppe Verdi, precum și Alfio - Pietro Mascagni, Tonio, Silvio - Ruggero Leoncavallo, Evghenii Oneghin - Piotr Ilci Ceikovski ș.a. A obținut marele premiu la Festivalul Național de Operă - iunie 2004.

András Ildikó

Născută în 14 mai 1984, în Odorheiu-Secuiesc, András Ildikó a terminat Liceul de Artă în orașul natal, urmînd între 2002-2005 cursurile Colegiului Universitar de Muzică din Piatra-Neamț, la clasa de canto a asist.univ. Gabriela Pipelea. Și-a continuat studiile la Academia de Muzică Gheorghe Dima din Cluj Napoca, iar din anul 2006 este profesoară de canto clasic la Liceul de Artă Palló Imre din Odorheiu-Secuiesc.

Florin Blaj

Între anii 2003-2006, Florin Blaj urmează cursurile Colegiului Universitar de Muzică din Piatra-Neamț, secția canto, la clasa asist.univ. Gabriela Pipelea.

În anul 2007, este

licențiat al Academiei de Muzică Gheorghe Dima din Cluj-Napoca, secția canto, la clasa prof.univ. Ana Rusu. Susține concerte la Piatra-Neamț, Bacău, Cluj-Napoca.

În 2007, participă la concertul In Memoriam Kriza Agnes, susținut la Opera Maghiară din Cluj-Napoca, unde interpretează aria lui Cavaradosi din opera Tosca de Giacomo Puccini.

Tot în anul 2007, pe aceeași scenă, interpretează rolul Turiddu din opera Cavalleria Rusticana de Pietro Mascagni.

Cristina Moroi - corepetitor

CRISTINA MOROI face parte dintre absolvenții de valoare ai Academiei de Muzică Gheorghe Dima din Cluj Napoca, finalizînd în 2002 cursurile Facultății de Interpretare Muzicală, specializarea pian, avînd-o ca mentor pe prof.univ.dr. Nina Panieva. Din anul 2005, a devenit colaborator al Facultății de Muzică din Piatra Neamț, astăzi făcînd parte din colectivul permanent de profesori, în calitate de asistent universitar.

Participînd la numeroase concursuri atît în calitate de interpret, dar și membru în juriu, Cristina Moroi a dobîndit maturitatea interpretativă menită să o propulseze pe scena muzicală, unde a susținut diverse concerte în calitate de solist, dar și ca acompaniator în recitaluri cu o paletă diversificată a repertoriului.

Alexandra BURUIANĂ

NU VREM LICEU FĂRĂ DUMNEZEU!

Pactul național pentru educație încearcă să pună capăt bulibășelii din învățământul românesc. Problemele dezbătute deja au ridicat tensiunea arterială a multor factori de răspundere. Elevii debusolați nu știu pe cine să asculte. Încotro s-o apuce. Dorm agitați și visează trăsni. Să vă narez visul unui licean? Se făcea că lăcașurile sfinte-biserici, mănăstiri, schituri-au fost transformate în discotecă și bărulețe cochete pentru tineretul studios. În respectivele locații mucoșii de liceu pot dansa non-stop închinându-se la noile zeități precum: Ciociolina, Madonna M. Jackson, W. Huston, Vaya con Dios, Patricia Kaas...Aici viața se trăiește pe ritm de samba, lambada, rock - and roll și alte forme de închinăciune modernă. Pentru ca fostele lăcașuri sfinte să corespundă standardelor europene, au fost modernizate. Pronaosul a devenit vestiar, naosul - ring de dans iar altarul - bar cu țigări, gumă de mestecat, prăjituri. Tot aici se găsesc prezervative cu gust de banane, chiloți comestibili și alte atracții specifice lumii civilizate. Gata cu glumițele.

De unde izvorăsc aceste vise total deplasate? Din realitatea de zi cu zi. După Revoluție, portretele Tovarășului au dispărut din clase și holuri. Ce s-a pus în loc? Icoane. Multe icoane, "Că oricum, icoanele nu fac rău nimănui", a zis un mare necunoscut. Religia a devenit disciplină de învățământ, cu manuale. Care manuale, la ora actuală, sînt comentate în fel și chip. (v. emisiunilor lui Turcescu). La început religia a fost predată de preoți dar și de persoane necalificate, fără nici un har. Ba chiar, fără cultură. La ora actuală se încearcă o punere la punct a problemei. O regîndire a sistemului. Însuși ministrul Adomniței a afirmat că: "Religia e mai mult ca o poveste care trebuie spusă școlarilor pînă pe la 14 ani". Să însemne asta scoaterea religiei din liceu? Nu știm. Dar știm că o parte dintre liceeni au protestat agițînd sloganul: "Nu vrem liceu fără Dumnezeu!" Se vorbește și despre epurarea lui Darwin din programă. Dacă zvonurile se vor adevăra, lucrurile se complică. Biserica și biologia au păreri diferite în privința apariției omului pe pămînt. Ce să creadă liceanul nostru supus la tot felul de experimente? Chiar așa, ce?

Dumitru RUSU

În această perioadă de urcus spiritual spre marea sărbătoare a Învierii Mîntuitorului, ne aplecăm mintea și inima spre cartea Pr. Ilarion Felea, Spre Tabor, vol. I Pregătirea, apărută la Editura Crigarux, Piatra - Neamț, 2007.

Purtînd un titlu simbolic, lucrarea „Spre Tabor” cuprinde patru volume (Pregătirea, Curățirea, Luminarea, Desăvîrșirea) și dorește a fi o sinteză a Dogmaticii cu Liturgia și Morala. Taborul reprezintă muntele de pe înălțimea căruia contemplăm viața religioasă creștină în toată plinătatea și frumusețea ei. Ideea centrală este îmbunătățirea omului pînă la desăvîrșire. Materialismul, înțeles și aplicat în sensul său strict, provoacă lupte

Spre Tabor

aducînd mizerie morală și materială pe cînd spiritualismul clădește o societate cu adevărat virtuoasă.

În fiecare lucrare, autorul dă religiei creștine o definiție cît mai cuprinzătoare și convingătoare, astfel încît din toate definițiile date să înțelegem valoarea și esența ei. Creștinismul este religia îmbunătățirii și a desăvîrșirii spirituale, o religie a mîntuirii, concluzie la care se ajunge sintetizînd aspecte precum: religia adevărului mîntuitor, religia iubirii sfinte și religia culturii umane.

Volumul de față abordează problema despre viață și desăvîrșirea duhovnicească, încercînd să răspundă la două întrebări fundamentale: ce este lumea? Ce este viața?. Inima omului devine un teatru între bine și rău. Volumul

cuprinde mai multe capitole dintre care menționăm: Taina vieții, Ce este omul?, Viața duhovnicească, Desăvîrșirea și mîntuirea omului, Pedicile desăvîrșirii, ale mîntuirii și fericirii omului, Mijloacele și treptele desăvîrșirii, Icoanele vieții sau modelele desăvîrșirii.

Calea spre Tabor nu cere omului o transpunere a sufletului într-o altă față, ci arătarea acestuia în adevărata lui față, în frumusețea și strălucirea sa divină. Fiind culmea curățirii, Taborul descoperă fața cea adevărată: curată, luminoasă și dumnezeiască.

Spre Tabor reprezintă știința, metoda și calea desăvîrșirii omului împletind idealul și teoria cu viața practică. Este o pedagogie și o psihologie a vieții creștine, o carte de exerciții duhovnicești.

Bucuria suferinței binecuvîntate

În cele ce urmează doresc să exprim cu modestie cîteva cuvinte despre un mare trăitor și apărător al valorilor spirituale autentice românești, părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa.

Părintele Gheorghe Calciu provine dintr-o familie cu 11 copii din județul Tulcea. Licențiat în Filologie și Teologie, a fost un preot ortodox dezident și luptător pentru drepturile omului, un adevărat pion al luptei anticomuniste. Arestat în două rînduri de către uneltele securității acestui regim, execută 15 și respectiv 5 ani de detenție politică. În 1985 părăsește România, stabilindu-se la Washington. Revine în țară după 1990. Moare în 2006 și este înmormîntat la Mănăstirea Petru Vodă din județul Neamț.

Cu căldură recomand două titluri apărute recent pe piață:

1. **Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa, Mărturisitorul prigonit**, Editura Crigarux, Piatra - Neamț, 2007

Ediția de față reunește o serie de eseuri, meditații religioase și predici ce apar în

premieră într-un volum. Dintre acestea menționăm: Șapte cuvinte către tineri, Ce a fost Piteștiul, Gînduri duhovnicești despre Paști și Înviere, Puterea Sfintei Cruci, Biserica și lumea, Din învățăturile Patriarhului Bartolomeu I, Masoneria și familia, Doborîrea statuii lui Lenin din București, Călătorie prin duhul României etc.

Are menirea de a face cunoscută personalitatea părintelui Gheorghe Calciu tuturor celor care încă mai luptă pentru descoperirea adevărului istoriei poporului nostru, precum și creștinilor care nu și-au uitat datoria nobilă de a mărturisi dreapta credință.

Activitatea misionară a sa nu s-a limitat doar la necesitățile neamului românesc ci a trecut dincolo de granițele patriei, înnobilînd întreaga umanitate și creștinătate.

2. **Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa, Suferința ca binecuvîntare**, Editura Cathisma, București, 2007

Lucrarea cuprinde cuvîntarea rostită de părintele Calciu cu prilejul primei invitații oficiale în România din 1995.

Bucuria revederii cu cei dragi, părăsirea de ideea libertății străbate întregul discurs. Dintre subiectele abordate în cuprinsul cărții doresc să menționez: Ortodoxia în

mai produce ură ci devine o binecuvîntare, un loc unde omul se întîlnește cu Dumnezeu.

Într-o perioadă în care proprietarii mijloacelor mass-

America, Ecumenismul, Americani convertiți la ortodoxie, Să nu ne temem să mărturisim adevărul, Mișcările studentești din perioada interbelică, Despre yoga etc.

Interesante sînt mesajele transmise, precum: dragostea trebuie să meargă înaintea justiției, suferința nu poate fi înlăturată, dar poate fi îndumnezeită. Astfel, suferința nu

media ne manipulează prin informările subiective, dorind să distrugă ideile de morală și credință, cărțile părintelui Calciu-Dumitreasa ne oferă subiecte de meditație și mîngiere spirituală, prezentate prin prisma monahului trăitor în Hristos și cu Hristos.

Drd. Mihai FLOROAIA

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

Pentru realizarea scopului catehetic al educației religioase, care este formarea adevăratului creștin, cel mai considerabil ajutor ne este oferit de materialul liturgic. Adevărata viață ortodoxă o aflăm în cultul divin. Marele cugetător religios rus, S. Bulgakoff afirma: „Ortodoxia, înainte de toate își găsește expresia sa în cult, care este într-o orîsicare măsură viața în Dumnezeu... Ortodoxia nu caută nici autoritate puternică, nici un învățămînt minuțios elaborat, ci viața în plenitudinea sa”.

Cultul nostru divin deține o putere de modelare, de formare a sufletelor. Prin acte și simboluri, ideile „abstracte” devin ușor accesibile tuturor, cultul avînd astfel un caracter educativ și instructiv. Cultul ortodox prezintă istoria mîntuirii în întregul ei: vecernia simbolizează timpul pregătirii pentru venirea Mîntuitorului, utrenia arată apariția Sa în lume, iar Sfînta Liturghie, viața și activitatea Sa. „Liturghia este cel mai desăvîrșit compendiu al tuturor adevărilor religioase, al Sfintei Scripturi, al scrierilor Sfinților Părinți, al dogmelor, al moralei, al ascezei, al religiei în trup și sînge, în spirit și în viață.” Sfînta Liturghie reprezintă centrul cultului pentru că în cadrul ei se reactualizează Jertfa de pe Cruce a Mîntuitorului, cel mai de seamă moment din istoria mîntuirii neamului omenesc. Este rugăciunea întregii Biserici pentru toți ce realizează cea mai înaltă treaptă de unire a omului cu

Dumnezeu prin Euharistie.

Profesorul de religie are datoria de a explica elevilor ritualul Sfintei Liturghii. Prima parte, Liturgia catehumenilor (sau a celor chemați) are un profund rol didactic. De exemplu, antifonul II „Unule născut...” prezintă prin cuvinte simple, accesibile tuturor, o

Sfînta Liturghie - sursă a educației religioase

întreagă învățatură dogmatică despre Întruparea Mîntuitorului, despre Fecioara Maria, Jertfa pe cruce etc. Este bine să li se explice copiilor actele din Sfînta Liturghie: proscomidia - reactualizează nașterea Mîntuitorului dar și Jertfa Sa, deschiderea ușilor împărătești semnifică deschiderea Împărăției Cerurilor, vohodul mic reprezintă apariția Mîntuitorului în lume, citirea Evangheliei ne amintește de predica lui Iisus, vohodul mare reprezintă intrarea Mîntuitorului în Ierusalim etc.

Sărbătorile de peste an contribuie foarte mult la intensificarea sentimentelor religioase. Ele nu sînt numai comemorări ale evenimentelor, ci însuși evenimente pe care credincioșii le retrăiesc. Exemplu din cîntările slujbei Învierii: „Ieri m-am îngropat împreună

cu Tine, astăzi înviez împreună cu Tine...”. Puterea exemplului în educație este unul dintre principalii factori ai pedagogiei moderne. În cărțile de cult (Mineie, Octoih, Triod) întîlnim imnuri ce zugrăvesc figuri de sfinți, de martiri, viața lor; ele împletesc învățături din Vechiul și Noul Testament. Sunt modele pentru trezirea, dezvoltarea și întărirea credinței și a convingerilor religioase.

Un prețios material pentru învățămîntul religios îl constituie rugăciunea. Se pot folosi „Ceaslovul”, „Molitvelnicul”, „Carte ade rugăciuni”, „Acatistierul” etc. care sînt întocmite și pentru a explica Sfînta Scriptură. De asemenea, cîntarea bisericească realizează o participare activă a elevului la slujbele religioase, antrenîndu-l în toată ființa sa.

Pentru a fixa mai bine în mintea și în sufletul elevului cele expuse, profesorul va face cu elevii vizite și excursii la locașurile de cult, le va descrie lucrurile pe care nu le poate arăta. Dacă teoria de la catedra se va pune în legătură cu practica de cult, frumoasele datini bisericești se vor umple iar de duhul de viață.

Printr-o tratare temeinică a materialului religios, catehetul va reuși să formeze din tînăra generație fii vrednici ai Bisericii strămoșești care vor trăi cu adevărat ortodoxia.

Drd. Mihai FLOROAIA

BOURUL ȘI HERALDICA

Prima descriere a bourului aparține lui Caesar (De bello gallico, VI, 28, iar a celui din țara noastră, lui D. Cantemir (Descriptio Moldaviae, 1.7). În anul 1125, Monomali face cea mai realistă caracterizare a bourului din Rusia.

De-a lungul secolelor s-au păstrat imagini din care se vede conformația animalului. În vestul Europei s-au găsit gravuri vechi în care bourul este redat ca un animal cu forme oarecum zvelte, lipsit de păr lînos, cu capul alungit și cu coarne lungi. Sculpturi sau desene ale bourului au fost descoperite în Spania de Nord, în palatul Assur-Nassirpal etc., însă cea mai reușită reprezentare a acestuia ne-o dă un tablou în ulei de la Augsburg, din sec. XVI.

Bourul și zimbrul sînt două specii distincte. Curvier este primul naturalist care face distincție între bour și zimbru, confuzie în care au persistat Pliniu, Aristotel, Buffon și alții.

Bourul provine din vitele sure de stepă, a fost cercetat

și dovedit de Filip Manolescu (1912), Bogdanov (1913), Cardaș (1913) etc.

Moldova a folosit două tipuri heraldice reprezentînd capul de bour. El este artistic sculptat pe "ghirburile" în piatră ale lui Ștefan cel Mare (1476, 1479 Cetatea Albă, 1480 Putna) și Bogdan III. Alexandru Lăpușneanu ne-a lăsat cele mai multe steme din sec. XVI de felul acesta. Capul de bour apare deseori pe lespezile de morminte ale domnitorilor (Bogdan I, Lațcu, Roman, Ștefan I).

La muzeul din Istanbul se păstrează și astăzi săbii moldovenești din sec. XV avînd gravate pe ele capete de bouri. Cea mai mare parte a monedelor domnitorilor moldoveni din sec. XV și XVI (Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, Iliș, Bogdan III, Despot Vodă, Ion Vodă cel Viteaz) poartă pe verso același cap de bour. El apare pe steaguri (Ieremia Movilă), broderii (Sucevița, 1597), ceramică (Hîrlău), pictat chiar în culori în Tetraevangheliarul lui Filip (1502).

Prof. ing. Vasile BÎLIȘ

GHEORGHE GRIGORIU, Învățător în comuna BĂLTĂTEȘTI

La 25 noiembrie 1864, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a promulgat Legea Instrucțiunii Publice.

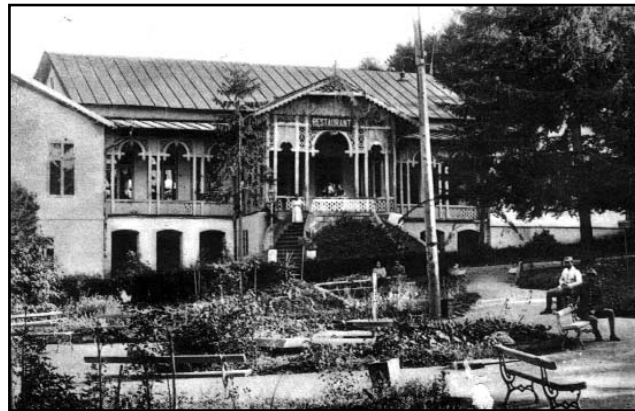
Era prima Lege școlară a statului național român care instaura principiile democratice ale învățămîntului primar cu referire directă la obli-

metică, sistema leagală a măsurilor și a greutăților". Ultimul articol pe care-l evidențiem are nr. 42 și prevede că: "Instrucțiunea obligatorie este în sarcina statului întru tot ceea ce privește: 1. personalul învățător, administrativ și domestic; 2. subvențiunea de materiale de școală, cărți, hărți etc., la copiii cei fără mijloace și în sarcina comunelor pentru: local, mobilier și lemne de

preoții comunelor, iar în altele n-a găsit "nici casele, nici parohii demni de asemenea misiuni". De aceea el propune ministerului să-i permită ca el însuși să examineze pe candidații la funcția de învățător și "afîndu-i demni, să-i instaleze provizoriu", iar din ianuarie să se deschidă școlile noi și numai după această operațiune "să fie recomandați învățători pentru a se aproba definitiv de minister". Propunerea lui a fost aprobată.

La 13 ianuarie 1865 revizorul Nicolae Vicol a raportat ministerului că: "supuind examenului pe domnul Gheorghe Grigoriu, constituindu-se demn spre a fi învățător comun, de la 10 a curente l-am și instalat în asemenea post la școala din comuna Băltătești, Plasa de Sus, județul Neamț". Cere aprobare pentru această numire.

În certificatul anexat, în copie, se arată că Gheorghe Grigoriu a frecventat trei clase primare la școala de băieți din Mănăstirea Neamțului, obținînd la examenul public, la cele 9 obiecte note de "eminență" și "prima". Ministerul și-a dat acordul, numindu-l

gativitatea și gratuitatea acestuia. România se situa astfel printre primele state europene - după Suedia, Norvegia și Prusia - care au statuat astfel de principii într-o lege a învățămîntului, înaintea unor țări, care își arogau pretenții de înaintași în domeniu, precum Anglia, care abia în 1870 instituie o asemenea lege, Italia (1877) sau Franța (1882).

Dintre numeroasele articole ale Legii, ne-am oprit numai la trei dintre ele, care sintetizează viziunile direcții ale învățămîntului primar. Astfel, art. 31 prevedea că: "Instrucțiunea elementară este obligatorie pentru toți copiii de amîndouă sexele, începînd de la opt pînă la doisprezece ani împliniți". La art. 32 se precizează că: "Instrucțiunea obligatorie va cuprinde următoarele obiecte de studiu: citirea și scrierea, catehismul, noțiuni de igienă, de gramatică, de geografie, de istoria țării, de dreptul administrativ al țării, cele patru lucrări de arit-

incălzit".

În toamna anului 1864 a fost organizat serviciul: inspecțiunii școlare", fiind numiți primii 24 de revizori școlari. La 8 octombrie 1864 revizorii repartizați în județele moldovene au primit instrucțiuni speciale din partea ministerului pentru a recruta învățători și de a deschide cît mai repede școli sătești. În privința alegerii învățătorilor, instrucțiunile prevedeau să se prefere: pe preotul, diaconul sau dascălul comunei "dacă vor fi făcut studii în seminar", pe absolvenții vechilor "școli comunale rurale de trei clase" și în final să prefere "înaintea tuturor, pe elevii absolvenți ai școlii preparandale din lași".

Pentru județul Neamț și Suceava a fost numit revizor prof. Nicolae Vicol.

La 29 octombrie 1864 acesta a raportat ministerului că, parcurgînd satele din circumscripția încredințată, a aflat unele "case gata pentru școli" și învățători demni dintre

învățător.

Din anul 1865 pînă în anul 1904 școala din Băltătești a funcționat în diverse case, puse la dispoziție de primărie. În anul 1904 s-a construit prima clădire dedicată în mod special pentru școală. La inau-

gurarea acestui local de școală a participat însuși ministrul școlilor și instrucțiunii publice - Spiru Haret, personalitate atît de atașată învățămîntului, încît peste ani școlile construite din indicația sa au primit denumirea de școală tip "Spiru Haret". Într-un memoriu - manuscris, care se păstrează la Arhivele Naționale, adresat regelui Carol I, ministrul Spiru Haret cerea fonduri și un sprijin material consistent pentru dezvoltarea învățămîntului rural. Regele a adnotat: "trebuie să facem mai mult pentru țărănimă". Fără comentarii.

Dezvoltarea continuă a învățămîntului primar, cu succesele obținute în acest domeniu, a generat și dezvoltarea următoarei trepte, a învățămîntului gimnazial. Acest lucru a impus ca în anul 1971 să fie inaugurat un nou și modern local de școală. Noul local este conectat la rețeaua de apă potabilă și canalizare, are trei nivele cu 12 săli de clasă, 2 laboratoare, sală de sport, cancelarii pentru director, profesori și secretariat.

Din păcate, vechiul local de școală, în care timp de 67 ani, copiii comunei au primit lumina cărții, este transformat, în prezent, în circumă.

Se cuvine, considerăm noi, ca acest moment important din viața comunei Băltătești,

anume numirea oficială a primului învățător deci, deschiderea primei școli, să fie sărbătorit așa cum se cuvine.

Prof. univ. Victor TĂNĂSESCU
București

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Gheorghe Grigurcu:
"Scrie despre mine,
scrie cu orice preț, fie și
de rău!"

In revista ROMÂNIA LITERARĂ nr. 11/2008, criticul literar Gheorghe Grigurcu descrie în articolul "Scrie despre mine!" cum este asaltat de autorii români care vor cronici semnate de el: "Intervențiile lor au în ansamblu o distractivă incoerență. Unul îmi spune: "ai scris cîndva despre mine, așa încît se cade să scrii din nou". Altul, dimpotrivă: "n-ai scris pînă acum nimic despre mine, așa încît se cuvine să scrii". Un poet îmi trimite un teanc de cărți ale d-sale, însoțite de o foaie în care reproduce o propoziție, una singură, pe care i-am consacrat-o cîndva, pretinzînd ... s-o dezvolt. Să-i fac "o prezentare", ca și

cum din orice bob de grîu ar trebui să rodească un snop. Un caz aparte e cel al autorului "familist". Dacă ai scris despre el, se înțelege de la sine că trebuie să scrii și despre nevasta lui, ba chiar și despre... soacra lui, dacă are norocul de-a fi un soi de literat. Spre a nu mai vorbi de puzderia de telefoane, unele la ore intempestive, care îmi întrerup lucrul, masa ori odihna, toate centrate pe aceeași cerință unică sacrosanctă: "scrie despre mine". "Scrie, scrie cu orice preț", astfel că un solicitant "modest" ajunge a-mi sugera: "scrie oricum, fie și de rău, numai ... să scrii". Mă gîndesc cu nostalgie la experiența proprie. Într-un sfert de secol, I. Negoșescu a scris despre mine de trei ori, iar Ștefan Aug. Doinaș de două ori, ceea ce nu mi s-a părut puțin. Aproape că mi-ajută să amintesc atari lucruri celor de azi pe care - aș putea oferi cîteva exemple - nu i-ar mulțumi un articol al subsemna-

tului în fiecare an, ci măcar... două-trei..." - Gheorghe Grigurcu a consacrat poeziilor nemteni Aurel Dumitrașcu, Adrian Alui Gheorghe și Nicolae Sava cîte două cronici literare deosebit de favorabile despre poezia lor.

pentru alții, îți cere o anumită generozitate cînd se stie că scriitorii sînt egoiști, de fapt, nu egoismul unei persoane ci egoismul creației. Trebuie, nu?, cînd scrii, să nu mai ții seama de nimic, tu esti Dumnezeu tău. Consider gazetăria importantă pentru

Revista presei literare

Sorescu: "Consider gazetăria importantă pentru orice scriitor, te disciplinează"

Poetul Marin Sorescu, invitat la sedința Cenaclului "Junimea" în 1983 - citim în CONVORBIRI LITERARE nr. 2/2008 - și răspunzînd întrebării despre legătura dintre literatură și gazetărie pusă de criticului literar Daniel Dimitriu, afirmă: "Să încep cu ce legătură nu există, în primul rînd, fărimîndu-ți timpul, te împiedică de la scrisul pur și simplu. Trebuie să faci mai mult

orice scriitor, în primul rînd în fazele de început pentru că te învață cu o anumită disciplină, o disciplină, nu-mi dau seama cît se respectă acuma, însă știu că atunci cînd am început eu ca redactor la "Viața studentescă" erau niste exigențe aproape de netrecut. Cred că gazetăria, nu numai aici, în toată lumea, este foarte bună pentru scriitor. Cei mai mulți au și provenit din rîndul gazetarilor. Însă..., ca să fii scriitor, nu-i suficient să ai școala gazetăriei, ci tre' să ai talent, poți să ai multe școli..., dacă nu ai

talent..." - Poetul nu a lucrat, din cîte știu, la nici un cotidian, ci doar în gazetăria literară...

Despre securitate, "în afara legii", cu criticul literar Ion Pop

În numărul 131/2008 al revistei TRIBUNA de la Cluj, criticul literar Ion Pop publică un virulent articol, intitulat "În afara legii", despre omni-prezența securitate românească: "Cea mai recentă probă de sabotare a căutării adevărului și a reformării - de data asta morale - a societății românești este decizia Curții Constituționale de a scoate în afara legii o instituție emblematică pentru epoca post-decembristă, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Se știe foarte bine cîte obstacole a întâmpinat deja cercetarea documentelor referitoare la epoca comunistă, începînd cu "groapa de la Berevoești", continuînd cu sus-tragerea sau distrugerea prin mijloace oculte a altor acte com-

promițătoare pentru cei care n-au făcut decît să-și schimbe părul și nu năravul, pînă la întărirea înființării înseși C.N.S.A.S.-ului, cu regulamente de funcționare mutilate cît s-a putut de către un parlament încă dens populat de foștii susținători ai regimului trecut sau alde urmașii lor profitori. Iar după ce, chiar deformată și redusă la scheletul ei, o asemenea lege a fost totuși votată și după ce instituția a început să funcționeze de bine de rău într-un cadru de relativă stabilitate, s-au găsit tot timpul pricini de împiedicare și deturnare a concluziilor sale. O presă în mare parte aservită intereselor de partid a avut grijă să-i deformeze mesajele și să anuleze nu o dată posibilele efecte ale dezvăluirilor făcute prin cercetarea urâtelor documente ale demisiei morale a atâtor oameni care păreau neprihăniți" - Are dreptate criticul, dar ce folos...

OCHELARIST

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

MARTIE 2008

În luna martie 1999, a apărut seria nouă a revistei Apostolul.

● 1/1837, n., la Humulești, Ion Creangă.

● 5/1939, Nicodim Munteanu (n. la Pipirig) este însărcinat cu locotenenta de Patriarh, la moartea lui Miron Cristea. Instalat oficial ca Patriarh (10 iunie), va păstori pînă la 27 februarie 1948.

● 6/1924, n., la Șarul Dornei, jud. Suceava, prof. Aurel Buzilă, restaurator strălucit la Muzeul de Istorie din Piatra-Neamț; autor a numeroase articole și studii de specialitate. A fost unul dintre cei care au contribuit la restaurarea pieselor din ceramică și portelan de la Muzeul Național de Artă din București (după cutremurul din 7 martie 1977), precum și la Muzeul Peleş, în anii '70-'80 ai veacului al XX-lea.

● 7/1879, n., la Holda (Broșteni), învățătorul folclorist Simion Teodorescu-Kirileanu, fratele cărturarului G. T. Kirileanu.

● 8/1907, n., în satul Schit, comuna Ceahlău, Gheorghe I. Ungureanu, publicist, arhivist la Iași, director al instituției (1941-1969).

● 8/1908, n., la Săvinești-Neamț, institutorul Teofan Macovei, membru fondator (noiembrie 1934) și colaborator al revistei Apostolul (seria I).

● 8/1911, n., la Piatra-Neamț, compozitorul și muzicologul Emanuel Elenescu.

● 8/1922, n., la Piatra-Neamț, pictorul Eugen Crăciun.

● 9/1948, d., la Piatra-Neamț, Panaite Criveț, profesor de limba română la Liceul Petru Rareș, publicist, om politic, n. la Rediu.

● 10/1904, n., la Roman, compozitorul D. D. Botez, profesor la conservatorul din Iași.

● 12/1995, d., la București, prof. univ. dr. Dumitru Almaș (pseudonimul lui Dumitru Ailincăi), istoric, scriitor, n. în satul Negrești (în prezent, comună) din județul Neamț (19 octombrie 1908).

● 14/1893, n., la Tîrgu-Neamț, Vasile C. Vasiliu, preot (Biserica Sfîntul Ioan Botezătorul din Piatra-Neamț), profesor (Liceul Petru-Rareș, Școala Nr. 1 di Piatra-Neamț), publicist.

● 14/1907, n., la Ghindăoani, învățătorul Mihai David-Ghindăoani, scri-

itor, colaborator al revistei Apostolul (seria I și seria a II-a), cel care s-a preocupat de publicarea manuscrisului tîranului autodidact Toader I. Ștefan (n. 1852), Memoriul meu (Editura Eminescu, București, 1974) și de reeditarea acesteia după 1989.

● 14/1937, n. Bozienii de Sus, jud. Neamț, prof. Gheorghe Apostu, artist plastic.

● 18/1894, la Academia română este omagiat Episcopul Melchisedec (n. la Gîrcina).

● 18/1947, n., la Bacău, poetul Emil Nicolae (pseudonimul lui Emanuel Nadler), stabilit la Piatra-Neamț din anul 1950; cunoscut și ca specialist în istoria cărții vechi; atestat ca ziarist profesionist; membru al Uniunii Scriitorilor din România (1990); autor al mai multor volume de poezii, dintre care amintim trilogia alcătuită din volumele: Omul de hîrtie (1999), Mortul perfect (2002) și Paranoima (2005).

● 19/2008, d., la Piatra-Neamț, prof. Gheorghe Diaconu (n. 22 aprilie 1944, Galda de Jos, jud. Alba); a semnat ca pictor cu pseudonimul Gdia, și răspundea prietenilor la apelativul Pif. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, președinte al Filialei Neamț a UAP (1993-1996). Expoziții personale la Piatra-Neamț, în Franța și Australia. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

● 23/1912, n., la Piatra-Neamț, actorul Geo Barton, cel care a avut o activitate repertorială bogată, atît pe scena Teatrului Național din București, cit în arta cinematografică. Amintim rolul Lică Sămădăul din Moara cu Noroc (1956), dar și multe altele în Dacia, Ștefan cel Mare, Frații Jderi ș. a.(d. 10 iunie 1982, București)

● 22/1905, n. la Roman poetul și pianistul Virgil Gheorghiu (d. 7 martie 1977).

● 24/1938, n., la Sălăgeni - Grozești, jud. Iași, prof. Mihai Agape artist plastic, stabilit la Piatra-Neamț din 1967, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, autor al mai multor lucrări aflate în colecții particulare din țară și străinătate. Acum, la a 70-a

aniversare a zilei sale de naștere, redacția noastră îi urează La mulți ani!

● 25/1872, n., la Holda, G. T. Kirileanu, cărturar, editorul celei mai complete ediții a operei lui Ion Creangă (1939), a donat Bibliotecii Județene Neamț, care astăzi îi poartă numele, peste 25. 000 de volume.

● 25/1925, n., la Roman, prof. Gheorghe A. M. Ciobanu, autor a numeroase volume de eseuri, cronici muzicale, literare și de artă (Scrieri, I-V), colaborator al mai multor reviste de cultură.

● 27/1950, n., la Agapia prof. Gheorghe Simon, poet, autor al mai multor volume de versuri publicate în țară și în Franța, membru al Uniunii Scriitorilor din România.

● 30/1943, n., la Sibiu, Corneliu-Dan Borcea, actor la Teatrul Tineretului din Piatra-Neamț, încă de la absolvirea Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică (1966) și director al acestuia, prezentă marcantă în realizarea numeroaselor spectacole care s-au bucurat, de-a lungul anilor de aprecierile publicului; întemeietorul Teatrului π bun.

● 31/1924, n., la Tarcău, Iulia Hălăucescu, artist plastic, doamna acuaerei românești (d. 18 decembrie 2007, la Piatra-Neamț). Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România; mulți ani a deținut funcția de președinte al Filialei Neamț a UAP; multiple expoziții în județul Neamț, în țară și în străinătate; operele sale plastice se află în numeroase colecții muzeale și particulare din România și de peste hotare. În anul 2004, datorită donației sale - 115 acuaere, picturi, ceramică de valoare muzeală, icoane vechi și piese de mobilier muzeal - s-a inaugurat Muzeul de Artă Iulia Hălăucescu din Tarcău.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL MĂTEMATIC

(urmare din numărul trecut)

Susținerea elevilor talentați

Elevii talentați sînt susținuți de:

1. Guvern

Acesta oferă sprijin financiar pentru organizarea celei mai importante competiții pentru elevii talentați - Olimpiada Națională de Matematică (fazele locală, județeană și finală). Ministerul Educației are un buget anual special rezervat pentru a suporta participarea la etapa națională a tuturor elevilor calificați.

2. Instituții

Multe universități din România organizează pe cont propriu activități special dedicate elevilor talentați de liceu (concursuri de matematică, programe de pregătire etc.) Majoritatea universităților acceptă fără examen de admitere elevii premiați la anumite concursuri de matematică.

3. Societăți

Societatea de Științe Matematice din România a fost și încă este profund implicată în munca de susținere a elevilor talentați. Este unul dintre principalii organizatori de concursuri de matematică și are propriul său sistem de acordare a premiilor.

4. Sprijin individual

Părinții elevilor talentați le oferă acestora tot sprijinul de care sînt în stare.

5. Publicații / reviste

Există o mulțime de reviste, chiar ziare, care sprijină sau contribuie la organizarea concursurilor de matematică sau se ocupă de publicitate privind cei mai buni elevi.

6. Autoritățile locale

Autoritățile locale sprijină organizarea etapelor locale și județene ale concursurilor de matematică, ajută financiar participarea la etapa națională a ONM și oferă diverse premii (bani, cărți, diplome, excursii etc.).

7. Pregătirea cu profesori

Profesorii implicați în pregătirea elevilor talentați sînt recompensați de autoritățile școlare, de cele locale și, în cazul medaliștilor IMO, chiar de Ministrul Educației.

Este evident că țările europene au ca obiectiv major identificarea, motivarea și susținerea elevilor talentați la matematică, iar pentru aceasta organizează cît mai multe concursuri posibil. Își pregătesc elevii pentru aceste competiții și creează cele mai bune condiții pentru a le pune calitățile în valoare.

Reiese de asemenea foarte clar că toate aceste țări consideră un obiectiv major ca elevii talentați să rămînă în spațiul european, și sînt dispuse să le acorde acestora sprijin substanțial în acest sens. Guverne, Ministere pentru Educație și Știință, Instituții, Universitari, Fundații, Societăți, persoane fizice, autorități locale, publicații și reviste, toate își oferă sprijinul, dar nu unul substanțial din punct de vedere financiar. Ceea ce lipsește este un sistem de susținere din partea autorităților educaționale bine pus la punct, care ar putea asigura o dezvoltare considerabilă a elevilor talentați la matematică.

Înst. Virginica BOBOCEA,
Școala Nr. 75, București

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ȘCOLI SECUNDARE DIN COMUNA HANGU LA ÎNCEPUTUL VEACULUI XX

Se cunoaște că așezarea reședință de comună, Hangu, este "una din cele mai mari și mai însemnate de pe Valea Bistriței", fiind "singura comună rurală care a avut mai multe școli secundare".

Menținerea unor astfel de școli într-un mediu rural s-a dovedit a fi nebănuit de folositoare pentru culturalizarea elementului românesc de pe întreaga Vale a Bistriței și ea se datorează, în cea mai mare parte, unui dascăl "originar" de prin aceste părți, cu mare dragoste de cultură și de o uimitoare putere de muncă: prof. GAVRIL GALINESCU.

1. Școala normală

În anul 1860, la un an de la Unirea Principatelor din 1859, în Moldova se înființează, printr-o lege votată de Adunarea Deputaților, "4 școli preparandale pentru pregătirea învățătorilor". Acestea au funcționat în orașele Bacău, Botoșani, Ismail și Tecuci.

Interesant era faptul că profesorii acestor școli erau plătiți din "findul cutiilor sătești, cu cîte 30 lei lunar", iar elevii erau recrutați dintre dascălii bisericilor din județul unde era școala și din cele

învecinate, durata cursurilor fiind în anul înființării de doar trei luni.

Programul școlar din primul an de studiu era de clasa I-a primară, plus practica pedagogică. Cel care absolvise acest curs, avea dreptul să deschidă oriunde o școală primară, dar numai cu clasa I-a. Așadar, începuse, cum ne spun documentele vremii, "ofensiva" pentru luminarea poporului.

După informațiile documentare și memorialistica timpului, școlile s-au deschis la 1 octombrie, funcționînd în localul școlilor primare de băieți, ținîndu-și cursurile în timpul liber al acestor școli, predarea lecțiilor făcîndu-se la aprecierea profesorilor.

Fostul ministru al învățămîntului în timpul lui Alexandru Ioan Cuza, V.A. Urechia, în a sa "Istoria Școalelor", ne informează că școala din Ismail a funcționat numai o lună, din noiembrie 1860 fiind mutată la Piatra Neamț, din cauza lipsei de elevi. În așezarea de la poalele Pietricicăi, această școală s-a dovedit a fi de un real folos, întrucît de la școala din țîrgul Piatra au fost trimiși învățători în școlile sătești înființate în anii 1861 și 1862, în fostele județe Neamț și Suceava.

Date fiind condițiile create de intrarea României în primul război mondial, pentru realizarea dezideratului de veacuri a românilor: strîngerea laolaltă a tuturor provinciilor românești într-un

stat unitar, cînd multe localuri de școli de la orașe, primare și secundare, au fost transformate în spitale pentru răniți etc. devine imperios necesară înființarea unor școli normale și în mediul rural, pentru accesul la învățătură, prin intermediul școlilor secundare, atît al copiilor de la țară dar și al orășenilor refugiați din teritoriul ocupat vremelnice de dușmani, cînd s-au înființat în anul 1917-1918, în toată Moldova, 40 școli normale în localități rurale. În județul Neamț, asemenea școli au luat ființă în următoarele comune: Hangu, Costișa- Zberesti, Războieni, Urecheni. Toate erau mixte și, după un an de zile de funcționare, unele s-au desființat, altele s-au transformat în școli pregătitoare pe baza legii Mehedinți.

Cît privește comuna Hangu, se cunoaște că prima școală secundară s-a înființat în anul 1917, în "vremea războiului cel mare" (primul război mondial- n.n.), fiind o școală normală. Aceasta a funcționat numai un an de zile, cu o singură clasă.

(continuare în numărul viitor)

Prof. Gh. RADU
Complexul Muzeal Județean Neamț

GRUPUL PENTRU ECOLOGIA MINTII LA FORESTIER

Vineri, 21 martie 2008 a avut loc la Colegiul Tehnic (Forestier) întâlnirea semestrială a prof. de discipline socio-umane din Piatra Neamț, Tg. Neamț, Roznov, Bicaz, Borca și zonă, pentru cunoscătorii CERCUL PEDAGOGIC.

Activitatea inclusă în programul de perfecționare al ISJ Neamț a fost prezentată de dl. insp. prof. Eugen Vasiliu și de d-na directoare prof. dr. Daniela Neamțu și a cuprins două secțiuni: 1) Lecție demonstrativă cu tema "Evaluarea școlară", susținută de dl. prof. Bogdan Bilbor, la cls. a IX-a B, obiectul ales Economie, cap. "Piața monetară"; 2) Sesiune de referate și comunicări, organizată și susținută de prof. Dumitrița Vasilca.

Participanții au primit mape de lucru, flori și banderole specifice unui atelier de lucru special, care pune în valoare formarea unui grup pentru ecologia minții. Exercițiul inducea ideea că am putea adăuga la cele 4/5 drepturi naturale (fundamentale), adică: dreptul la viață,

sănătate, libertate, proprietate și dreptul la dobândirea fericirii (statuat doar în Constituția SUA) și dreptul individului uman la intimitate- de gând, trăire și faptă.

Vă invităm să vă alăturați inițiativei noastre, în vederea curățirii minții de deșeurile nedegradabile ale: gândurilor negre, invidiei, curiozității bolnăvicioase, prejudecăților, lipsei flagrante de bună creștere și bun simț..., prostiei, care necontrolată poate deveni "principiu istoric". Și nu uitați: "Cîinele moare de alergătură..."

Viespea DIDA

Bucuria francofoniei

Ultimele zile din luna martie aduc, an de an, în fiecare școală, bucuria sărbătoririi Zilelor Francofoniei. Simțim și gândim „a la française”, ne bucurăm să fim alături, toți cei care respirăm și ne avîntăm în ritm de „Marseillaise”.

Din fericire, sînt încă mulți copii și adolescenți care manifestă o deschidere entuziastă spre comunicarea în limba franceză prin teatru, poezie, muzică sau sport.

La Colegiul Național „Calistrat Hogas”, de exemplu, elevii Cercului de creație au avut inițiativa pregătirii unui recital de muzică, dans și poezie, inspirat de Poetul Vizionar, Arthur Rimbaud.

Pentru noi, profesorii, este o împlinire să venim în întîmpinarea ideilor originale, pline de prospețime, pe care tinerii le au și pe care ei doresc să le exprime liber, neîngrădit.

Consider că acesta este rodul implicării noastre în promovarea francofoniei, ca stare de spirit, ca mod de a privi pe celălalt, de a cultiva și dezvolta un dialog constructiv între spații geografice și culturale diferite, dar unite prin comunicarea în limba franceză.

Văzînd energia acestor tineri care, după orele de curs, fac repetiții, își perfecționează prestația lingvistică și artistică, fiind, în același timp, chitariști, dansatori, actori, regizori, dar și profesori, unii față de ceilalți, îmi îndrept gîndul spre trecut, revăd chipul doamnei profesoare Emilia Danetti și cred că simt ca ea, atunci cînd noi, cîțiva elevi, i-am făcut o surpriză, cîntînd și dansînd pe versurile lui Pierre de Ronsard...

De aceea, definim francofonia ca pe o trăire puternică, sădită în noi de profesorii de limba franceză și care, prin autenticitatea și rafinamentul ei, ne însoțește mereu, oriunde, crescînd odată cu noi.

Prof. Elena DAVID

Curier juridic

COMISIA PARITARĂ

Comisia paritară este un organism care funcționează la orice nivel conform Contractului Colectiv de Muncă, dar în cele ce urmează vom face referiri doar la Comisia paritară ce funcționează la nivelul unităților și instituțiilor de învățămînt din județul Neamț.

Comisia paritară va fi compusă dintr-un număr egal de reprezentanți ai Conducerii unității școlare și ai Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățămînt și Cercetare Științifică Neamț, desemnați de fiecare parte în termen de 14 zile de la data intrării în vigoare a Contractului Colectiv de Muncă (06 martie 2008).

Astfel constituită, comisia este împuternicită să analizeze și să rezolve totalitatea problemelor ce apar în aplicarea Contractului Colectiv de Muncă precum și toate aspectele ce privesc organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt și se va întruni lunar sau la cererea oricărei părți, în termen de cel mult cinci (5) zile lucrătoare de la înregistrarea cererii.

Comisia paritară funcționează valabil în prezența a cel puțin 3/4 din totalul membrilor și ia hotărîri cu majoritatea simplă a voturilor celor prezenți. Hotărîrea adoptată este obligatorie pentru părți.

Comisia va fi prezidată alternativ de către un reprezentant al fiecărei părți ales în ședința respectivă.

Secretariatul comisiei va fi asigurat de conducerea unității/instituției de învățămînt care are în sarcină cheltuielile de birotică. Prin grija secretariatului comisiei paritare, le vor fi puse la dispoziție sindicatelor copii ale proceselor - verbale și ale hotărîrilor adoptate într-un termen de maxim 7 zile lucrătoare.

Grigore GABRIELA
Consilier al Biroului Operativ al
Sindicatului Învățămînt Neamț

D'ALE REFORMEI

Dacă Reforma din învățămînt este lăsată în mîinile funcționarilor cu mîinecuțe ministeriale și nu pornește de la clasă, de la catedră, de la elev și dascăl, ea este fatalmente sortită eșecului. A fost una din concluziile majore la care s-a ajuns la dezbaterile organizate la Colegiul Național "Petru Rareș", din urbea noastră. Ce s-a discutat la întîlnirea cu cadrele didactice? Legile Educației supuse dezbaterii publice pînă pe 17 februarie. Legi ce au fost tocate mărunt- mărunt de către cei interesați direct: profesori, părinți, elevi.

Concluziile finale? Nu prea trandafirii. Explicații? Fiecare ministru nou căftănit a vrut să facă altceva decît predecesorul său. Nu s-a găsit nici un fir călăuzitor. Haosul era previzibil. Iată-ne acum cu școli în derivă,

profesori nemulțumiți, elevi fără nici un ideal, părinți îngrijorați. Alte probleme dezbătute? Au fost promovați în învățămînt uneori oameni fără nici un prestigiu profesional care, pur și simplu, pierdeau predicatul pe drum cînd încercau să-și instruiască "supușii". De multe ori, Parlamentul vota legi noi pentru învățămînt, fără să le abroge pe cele vechi, creîndu-se blocaje în lanț. Dacă ar fi existat o voință politică clară, în 2-3 ani, cei mai buni specialiști ai învățămîntului românesc ar fi putut să decidă, după ample și coerente dezbateri, reglementări pentru cîteva decenii. Evident, s-ar fi cîntărit cu grijă ce modele străine ni se potrivesc și ce trebuie să păstrăm din bogata noastră tradiție pedagogică. N-a fost să fie așa. Deruta din colectivele didactice a fost amplificată și de dihonnia politică apărută după '89. Prin unele școli, confruntările politice dintre cadre au

căpătat aspecte de coridă. Mai ales prin desele schimbări de inspectorii generali. Atmosfera de suspiciune, tensiune, vrajbă. Colegii de cancelarie sau chiar de catedră, care altădată își apreciau reciproc meritele, au ajuns să se deteste pentru că aparțin unor formațiuni politice diferite.. Uneori, în dispute au fost antrenate și elevii, și părinții. În această conjunctură sîntem nevoiți să ne întoarcem cu plecaciune tot spre patriarhul școlii românești, Spiru Haret, care le spunea politicienilor vremii: "Lăsați-i pe oamenii școlii să-și exprime liber opțiunile politice, dar nu-i transformați în bieți agenți electorali!" Să luăm aminte, fraților! Măcar în al doispnezecelea ceas! De ce v-am narat roate astea? Pentru că a început turnirul electoral. În școală nu se face politică!

Dumitru RUSU

BLITZ ■ BLITZ ■ BLITZ ■ BLITZ ■ BLITZ

Profesorii ambasadori

Aproape 2000 de profesori, din toată țara, sînt voluntari în campania națională "Alcoolul nu te face mare". Ei se pregătesc să devină ambasadori în lupta contra consumului de alcool printre tineri. Cursurile au început luna aceasta, sub coordonarea doctorului Cristian Andrei, și se desfășoară la nivel regional, acoperind toate zonele țării.

"Există un interes deosebit al profesorilor să participe la aceste cursuri de pregătire în cadrul campaniei Alcoolul nu te face mare, pentru că ele îi ajută să facă față situațiilor dificile cu adolescenții, să preîntîmpine, printr-o cunoaștere adevărată a fenomenului de consum de alcool la vîrsta adolescenței, eventualele derapaje pe care

elevii lor le-ar putea avea. Împreună cu partenerii noștri, facem educație prin prevenire", a declarat Megdonia Păunescu, director în Direcția Management Învățămînt Preuniversitar din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, pentru site-ul MECT.

Profesorii primesc la aceste cursuri materialele multimedia din cadrul campaniei, constînd în CD-uri cu cele două filme educative de scurt metraj: Ce înseamnă să fii cool și Prețul unei vieți sportive.

Profesorii aplică toate cunoștințele dobîndite în școlile lor, la orele de dirigiență. Cele două filme pot fi descărcate de pe site-ul campaniei: www.alcoolulnutefacemare.ro.

Acest program este susținut de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Inspectoratul General al Poliției Române și Asociația „Berarii României”. Lansarea la nivel național a avut loc anul trecut, de Ziua Adolescentului, și s-a

bucurat de un mare interes din partea tinerilor și profesorilor.

Precizări pentru bacalaureat

Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în învățămîntul Preuniversitar face o serie de precizări în legătură cu subiectele pentru examenul de bacalaureat din 2008, după ce elevi, părinți și profesori au reclamat dificultatea acestora.

Actuala generație de elevi care susține examenul, cu excepția clasei a XIII-a seral și cei care au absolvit în anii anteriori, studiază după programe școlare modificate, începînd cu anul școlar 2004-2005. Prin urmare, comparația cu subiectele din anul precedent nu este relevantă, deoarece pentru sesiunile din anii trecuți s-au aplicat alte programe. Comisia implicată în realizarea testelor

va ține cont, însă, de observațiile primite și va opera modificări, dar respectînd în continuare cadrul legal de proiectare a subiectelor, conform programelor școlare în vigoare și Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de Bacalaureat 2008.

CNCEIP va analiza numai sesizările privind programele de examen în vigoare, la concordanța variantelor de subiecte cu aceste programe și la eventualele erori din formularea unor itemi din cuprinsul subiectelor supuse dezbaterii publice. Forma finală a grupurilor de itemi va fi publicată în data de 12 aprilie 2008. (M.D.)

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT
NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32, Piatra
Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATAORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - director general, Iosif COVASAN - director economic, Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU (secretar).